

07 සුරා අල්-ආරාත් (උස් ස්ථාන)
ආයත් 1-206 දක්වා.

<اللغة سنهالية – සිංහල Sinhala>

සූරා

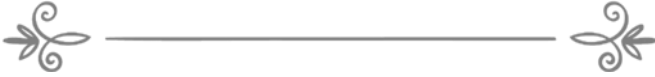
අල් කුර්ආනය

මාහීර් රමවීන්
පරිවර්තක

ඉස්ලාම් හවුස් වෙබ් අඩවියේ සංස්කරණ
මණ්ඩලය
විවාරය කිරීම

ترجمة القرآن الكريم- 7

سورة الأعراف من الآية 1 حتى 206

القرآن الكريم

١٧٤

ترجمة:

ماهر رمدين

مراجعة:

محمد أساد ومجموعة من العلماء والمترجمين

07 සූරත් අල්-අ:රාල් (උස් ස්ථානය)

මක්කාවෙහි දී පහළ වූවකි. ආයත් 206 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

අපරිමිත දයාන්විත අසමසම කරුණාන්විත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙනි.

1-3. සැබැවින්ම අල් කර්ආනය අල්ලාහ් වෙතින් පැමිණි සත්‍යයක් බව නිරූපනය කිරීම හා වෙනත් දෙයක් අනුගමනය නොකොට එය පමණක් පිළිපැදීම අනිවාර්ය බව පෙන්වා දීම.

අලිෆ්, ලාම්, මීම්, සාද්

(1) المص

(මෙය) එමගින් නුඹ අවවාද කරනු පිණිස ද දේව විශ්වාසවන්තයින්ට උපදෙසක් ලෙස ද නුඹ වෙත පහළ කරන ලද දේව ග්‍රන්ථයයි. එබැවින් මෙමගින් නුඹේ හදවතෙහි ව්‍යාකූලභාවයක් ඇති නොවිය යුතුය.

كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِيُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ (2)

නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹලා වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ නුඹලා අනුගමනය කරනු. තවද ඔහු හැර (වෙනත් දෑ) භාරකරුවන් ලෙස ගෙන නුඹලා අනුගමනය නොකරනු. ස්වල්ප වශයෙනි නුඹලා උපදෙස් ලබනුයේ.

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ (3)

4-9. පාපතරයින් හා බොරුකාර මිනිසුන්ට මෙලොව හා මතු ලොවෙහි හිමි දඩුවම.

ගම්මාන කොතරම් අපි විනාශ කර ඇත්තෙමු. අපගේ දඩුවම රාත්‍රිය ගත කරමින් සිටිය දී හෝ

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا

ඔවුන් දහවල් කාලයේ නින්දෙන් සිටිය දී හෝ ඒ වෙත පැමිණියේය.

بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ (4)

අපගේ දඬුවම ඔවුන් වෙත පැමිණි අවස්ථාවේ අපි අපරාධකාරයින් ව සිටියෙමු යැයි පැවසීම මිස ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශය නොවීය.

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْتَا إِلَّا أُنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ (5)

කවරෙකු වෙත (දුක්ඛණ්ඩය) එවනු ලැබුවේ ද ඔවුන් පිළිබඳ ව සැබැවින්ම අපි විමසන්නෙමු. එමෙන්ම එවනු ලැබුවත් පිළිබඳ ව ද අපි විමසන්නෙමු.

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ (6)

ඥානාන්විත ලෙසින් අපි ඔවුනට විස්තර කරන්නෙමු. තවද අපි (එයින්) සැඟවුවත් නොවූයෙමු.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ (7)

එදින තක්සේරු කිරීම සැබැවකි. එබැවින් කවරෙකුගේ තුලාවන් බරින් වැඩි වූයේ ද ජයග්‍රහකයෝ ඔවුහුමය.

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (8)

තවද කවරෙකුගේ තුලාවන් සැඟැල්ලු වූයේ ද ඔවුන් අපගේ වදන් පිළිබඳ ව අසාධාරණ ලෙස ක්‍රියා කළ හේතුවෙන් තමන්ටම අලාභනානි කර ගත්තෝ ඔවුහුමය.

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ (9)

10-25. මහපොළොවේ මිනිසාගේ පදිංචිය. ඉබ්ලිස් ආදම්ට සුපුද් නොකිරීම, ස්වර්ගයෙන් බැහැර කරවා මිනිතලයට හෙළීමේ ඡෙයිතාන්ගේ සැලැස්ම හා ඔහුගේ කොළුරීමට ආදම් (අලයිහිස් සලාම්) තුමා හසුචීම යන කරුණු අඩංගු කතා වස්තුව.

තවද සැබැවින්ම අපි නුඹලාට මහපොළොවේ පහසුකම් සලසා දුනිමු. එමෙන්ම එහි නුඹලාට ජීවනෝපාය මාර්ගයන් ද ඇති කළෙමු. නුඹලා කෘතඥවනුයේ ස්වල්පයකි.

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ (10)

තවද සැබැවින්ම අපි නුඹලා ව මවා පසු ව නුඹලා ව හැඩ ගැන්වූයෙමු. පසුව නුඹලා සුඤ්ඤ (සිරස බිම තබා ආචාර) කරනු යැයි මලක්වරුන්ට පැවසුවෙමු. එවිට ඉබ්ලිස් හැර ඔවුහු සුඤ්ඤ කළෝය. ඔහු සිරස නමන්නන් අතුරින් නොවීය.

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ (11)

මා නුඹට නියෝග කළ අවස්ථාවෙහි නුඹ සිරස නොනැමීමට නුඹ ව වැළැක් වූයේ කුමක් ද? යැයි (අල්ලාස්) පැවසුවේය. (එවිට) මම ඔහුට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨය. නුඹ මා මවා ඇත්තේ ගින්නෙනි. නුඹ ඔහු මවා ඇත්තේ මැටියෙනි යැයි ඔහු පැවසීය.

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ (12)

එසේ නම් නුඹ මෙයින් පහළට බසිනු. මෙහි උඩඟුකම් පෑම නුඹට නොවීය. එබැවින් නුඹ පිට ව යනු. නියත වශයෙන්ම නුඹ පහත් අය අතුරින් යැයි ඔහු පැවසුවේය.

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ (13)

ඔවුන් (මළවුන්ගෙන්) නැගිටුවනු ලබන දින දක්වා මට නුඹ අවකාශය දෙනු යැයි ඔහු (ෂෙයිතාන්) කීවේය.

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (14)

නියත වශයෙන් නුඹ අවකාශය දෙනු ලැබුවත් අතුරිනි යැයි ඔහු (අල්ලාහ්) පැවසුවේය.

නුඹ මා නොමඟ යැවූ බැවින් නුඹේ සෘජු මාර්ගයෙහි ඔවුනට එරෙහි ව (බාධකයක් ලෙස) වාඩි වෙමි යැයි පැවසුවේය.

පසු ව මම ඔවුන්ගේ ඉදිරි පසින් ද ඔවුන්ගේ පසුපසින් ද ඔවුන්ගේ දකුණු පසින් ද ඔවුන්ගේ වම් පසින්ද ඔවුන් වෙත පැමිණෙමි. තවද ඔවුන්ගෙන් බහුතරයක් දෙනා කෘතවේදීන් ලෙස නුඹ නොදකිනු ඇත.

මෙහි සිට නුඹ අවමානයට ලක්වුවකු සේ හා පලවා හරිනු ලැබුවකු සේ පිට ව යනු. ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු නුඹ ව අනුගමනය කළේ ද සැබැවින්ම නුඹලා සියල්ලන්ගෙන්ම නිරය පුරවන්නෙමි යැයි ඔහු (අල්ලාහ්) පැවසීය.

තවද අහෝ ආදම් ! ඔබ හා ඔබේ බිරිය ස්වර්ගයේ වාසය කරනු. ඔබ දෙපළ කැමති අයුරින් අනුභව කරනු. නමුත් මෙම ගසට ළං නොවනු. එවිට නුඹලා දෙදෙනා අපරාධකරුවන් අතුරින් වන්නෙහුය.

ඔවුන් දෙදෙනාට ඔවුන් දෙදෙනාගේ රහස්‍ය පෙදෙසින් ආවරණය කරනු ලැබූ දෑ ඔවුන්

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ (15)

قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لأُقْعِدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ (16)

ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمُ مِنَ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ (17)

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ (18)

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (19)

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِيهِمَا وَقَالَ مَا

දෙදෙනාගෙන් හෙළි කිරීමට
ෂෙයිතාන් ඔවුන් දෙදෙනාට
කුකුස ඇති කළේය. තවද නුඹලා
දෙදෙනා මලක්වරුන්
දෙදෙනෙකු වීමට හෝ නුඹලා
දෙදෙනා සදාතනිකයින් අතුරින්
වීමට හෝ මිස නුඹලා
දෙදෙනාගේ පරමාධිපති නුඹලා
දෙදෙනා ව මෙම ගසින්
වැළැක්වූයේ නැතැයි ඔහු පවසා
සිටියේය.

සැබැවින්ම මම (මේ ගැන)
නුඹලා දෙදෙනාට උපදෙස්
දෙන්නන් අතුරින් වීම් යැයි
ඔවුන් දෙදෙනාට ඔහු දිවුරා
පැවසුවේය.

dවටිමෙන් ඔවුන් දෙදෙනා ව
ඔහු පහත් කළේය. පසු ව ඔවුන්
දෙදෙනා එම ගසින් රස වින්ද
කල්හි ඔවුන් දෙදෙනාගේ රහසා
පෙදෙස් ඔවුන් දෙදෙනාට හෙළි
විය. ස්වර්ග උයනේ
කොළයකින් ඔවුන් දෙදෙනා
මත වසා ගැනීමට ඔවුන්
දෙදෙනා තැත් කළෝය. තවද
මෙම ගසින් මා නුඹලා දෙදෙනා
නොවැළැක්වූයේම් ද තවද
සැබැවින්ම ෂෙයිතාන් නුඹලා
දෙදෙනාට ප්‍රකට සතුරා යැයි මම
නුඹලා දෙදෙනාට නොකීවෙම්
දැයි පවසා ඔවුන් දෙදෙනාගේ
පරමාධිපති ඔවුන් දෙදෙනා ව
ඇමතිය.

අපගේ පරමාධිපතියාණනි ! අපි
අපටම අපරාධ කර ගත්තෙමු.

نَهَا كَمَا رَبُّكُمَْا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ
(20)

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ (21)

فَدَلَاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ
لَهُمَا سَوَآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا
مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ
أُنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا
إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَْا عَدُوٌّ مُبِينٌ (22)

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا

තවද නුඹ අපට සමාව
නොදුන්නේ නම් එමෙන්ම නුඹ
අපට කරුණා නොකළේ නම්
සැබැවින්ම අපි පාඩු විදින්නන්
අතුරින් වන්නෙමු යැයි ඔවුන්
දෙදෙනා පවසා සිටියහ.

නුඹලා පහළට බසිනු.
නුඹලාගෙන් ඇතැමෙකු
ඇතැමෙකුට සතුරුය. තවද
නුඹලාට නියමිත කාලයක්
දක්වා මහපොළොවේ
වාසස්ථානය ද භුක්ති විඳීම ද
ඇත යැයි ඔහු පැවසුවේය.

එහි නුඹලා ජීවත් වනු ඇත. තවද
එහිදී ම නුඹලා මරණයට පත්
වනු ඇත. තවද එයින්ම නුඹලා
බැහැර කරනු ලබනු ඇත යැයි
ඔහු පැවසුවේය.

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (23)

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ
حِينٍ (24)

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ (25)

26,27. ආදම්ගේ දරුවන්ට අල්ලාහ් පිරිනැමූ භාග්‍යයන් සඳහන් කරමින් ඔවුන් සමඟ කතා කිරීම. පසු ව ඡෙයිතාන්ගේ නපුරු කෙදිරිමෙන් ඔවුන් ආරක්ෂා කිරීම.

ආදම්ගේ දරුවනි ! නුඹලාගේ
රහස්‍ය පෙදෙස් ආවරණය
කරන්නා වූ වස්ත්‍රය ද අලංකාරය
ද සැබැවින්ම අපි නුඹලා වෙත
පහළ කළෙමු. දේව බිය හැඟීම
යන වස්ත්‍රය වන එයමය ශ්‍රේෂ්ඨ
වනුයේ. එය අල්ලාහ්ගේ
සංඥාවන් අතුරිනි. (එය) ඔවුන්
මෙනෙහි කරනු පිණිසය.

ආදම්ගේ දරුවනි, නුඹලාගේ
දෙමාපියන් ස්වර්ග උයනින් ඔහු
බැහැර කළාක් මෙන් ඡෙයිතාන්

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُؤَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ
ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكِ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ
يَذْكُرُونَ (26)

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا
أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا

නුඹලා ව ව්‍යාකූලත්වයට පත් නොකළ යුතුය. ඔවුන් දෙදෙනාට ඔවුන් දෙදෙනාගේ රහස්‍ය පෙදෙස් පෙන්වීම පිණිස ඔවුන් දෙදෙනාගේ වස්ත්‍ර ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් ඔහු ගලවා දැමීය. නියත වශයෙන්ම නුඹලා ඔවුන් ව නොදකින අයුරින් ඔහු හා ඔහුගේ ගෝත්‍රිකයින් නුඹලා ව දකියි. (සත්‍යය) විශ්වාස නොකරන්නන්හට හිත මිතුරන් ලෙස නියත වශයෙන්ම අපි ඡෙයිතානුන් ව පත් කළෙමු.

لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (27)

28-33. නිවැරදි ප්‍රතිපත්තිය තුළ පවතින දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ මුළාවට පිළිතුරු. අලංකරණය හා යහපත් දැනී සීමාවන්. අල්ලාහ් තහනම් කළ දෑ පිළිබඳ විග්‍රහය.

ඔවුන් යම් අශික්ෂිත දෙයක් කළ විට ‘අපගේ මුතුන්මිත්තන් මේ මත සිටිනු අපි දුටුවෙමු. තවද අල්ලාහ් අපට මෙය අණ කර ඇත’ යැයි පැවසුවෝය. (නබිවරය) නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ් අශික්ෂිත දෑ පිළිබඳ ව අණ නොකරයි. නුඹලා නොදන්නා දෑ අල්ලාහ් මත (ගොතා) පවසන්නෙහු ද?

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (28)

මාගේ පරමාධිපති යුක්තිය අණ කර ඇතැයි (නබිවරය !) නුඹ පවසනු. සිරස නමන සෑම ස්ථානයකම නුඹලාගේ මුහුණු ස්ථාපිත කරනු. තවද නුඹලා ඔහුට පමණක් දහම පුද කොට අවංකයින් ලෙසින් ඔහුගෙන් අයැද සිටිනු. නුඹලා ව ඔහු ආරම්භ කළාක් මෙන් නුඹලා

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ (29)

නැවත (ඔහු වෙතම) හැරී යනු ඇත.

පිරිසකට ඔහු මහ පෙන්වීය. තවත් පිරිසකට ඔවුන් කෙරෙහි මුළාව නියම විය. නියත වශයෙන්ම ඔවුහු අල්ලාහ්ගෙන් තොර ව ඡෙයිතානුන් ව හිත මිතුරන් ලෙස ගත්තෝය. තවද සැබැවින්ම තමන් යහමහ ලැබුවන් යැයි ඔවුහු සිතති.

ආදම්ගේ දරුවනි, (සලාතය සඳහා) සිරස නමන සෑම ස්ථානයකම නුඹලාගේ අලංකාරත්වය ගනු. තවද නුඹලා අනුභව කරනු. පානය කරනු. නමුත් නුඹලා නාස්ති නොකරනු. නියත වශයෙන්ම ඔහු නාස්තිකාරයින් ව ප්‍රිය නොකරයි.

තම ගැත්තන්හට හෙළි කළ අල්ලාහ්ගේ අලංකාරය හා පෝෂණයන්ගෙන් වූ යහපත් දෑ තහනම් කර ගන්නා කවරෙකු දැයි (නබිවරය !) නුඹ පවසනු. මෙය මෙලොව ජීවිතයේ ද විශේෂයෙන් මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ දී ද විශ්වාස කළවුන්ට සතු වුවකි. දැනුම ඇති පිරිසට මෙම සංඥාවන් අපි පැහැදිලි කරනුයේ එලෙසය.

මාගේ පරමාධිපති තහනම් කර ඇත්තේ අශික්ෂිත දෑ ද එයින් එළිපිට වන දෑ ද රහසිගතව වන

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ
إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهم مُهْتَدُونَ (30)

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا
يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ (31)

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ
وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (32)

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ

දෑ ද පාපය ද යුක්තියකින් තොර ව සීමාව ඉක්මවීම ද කවර දෙයක් පිළිබඳ ව අල්ලාහ් කිසිදු සාධකයක් පහළ නොකළේද එවැන්නකින් ඔහුට නුඹලා ආදේශ තැබීම ද නුඹලා නොදන්නා දෑ අල්ලාහ් මත (ගොතා) පැවසීම ද වේ යැයි (තබ්වරය !) නුඹ පවසනු.

وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (33)

34. සෑම කෙනෙකුගේම අවසානය මරණයයි.

සෑම සමූහයකටම නිශ්චිත කාලයක් ඇත. ඔවුන්ගේ නිශ්චිත කාලය පැමිණි විට ඔවුන් මොහොතක් හෝ ප්‍රමාද නොවනු ඇත. එමෙන්ම ඔවුන් පෙරටු ව යන්නේ ද නැත.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ (34)

35. ධර්ම දූතයින්ගේ වැදගත්කම හා ඔවුන් විශ්වාස කළ අය වෙනුවෙන් හිමි වන ප්‍රතිඵල.

ආදම්ගේ දරුවනි! මාගේ වදන් නුඹලා වෙත පවසන නුඹලා අතුරින් වූ දූතවරු නුඹලා වෙත පැමිණියේ නම් එවිට කවරෙකු දේව බිය හැඟීමෙන් කටයුතු කොට තමන් ව හැඩගස්වා ගන්නේ ද එවිට ඔවුන් කෙරෙහි කිසිදු බියක් නොමැත. තවද ඔවුහු දුකට පත් නොවෙති.

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ (35)

36-39. ධර්ම දූතයින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ වර්තමාන තත්ත්වය හා මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ නිරා ගින්නේ ඔවුන්ගේ තත්ත්වය.

තවද අපගේ වදන් බොරු කොට ඒ පිළිබඳ (විශ්වාස කිරීමට)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

උඩඟු වූවන් නිරා ගින්නේ
සගයෝ වන්නේ ඔවුහුමය. ඔවුහු
එහි සදාතනිකයෝ වෙති.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
(36)

එහෙයින් අල්ලාහ් මත බොරු
ගොතා පවසන්නාට වඩා හෝ
ඔහුගේ වදන් බොරු කළ අයට
වඩා මහා අපරාධකරු කවරෙකු
ද? ඔවුනට නියම කරන ලද
ඔවුන්ගේ කොටස ඔවුනට හිමි
වනු ඇත. අවසානයේ අපගේ
දූතවරු ඔවුන් අත්පත් කර
ගැනීම සඳහා පැමිණි විට
'අල්ලාහ්ගෙන් තොර ව නුඹලා
අයැදිමින් සිටි දෑ කොහේදැයි
විමසති. (එවිට) ඔවුහු ඔවුන්
අපෙන් මුළා වී ඇතැයි පවසති.
තවද තමන් දේව
ප්‍රතික්ෂේපකයින් ව සිටි බවට
ඔවුහු ඔවුන්ටම (එරෙහිව)
සාක්ෂි දරති.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ
الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا
يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ
أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ (37)

ජින් වර්ගයා හා මිනිස් වර්ගයා
අතුරින් නුඹලාට පෙර ඉකුත් වී
ගොස් නිරයේ වෙසෙන
සමූහයන් තුළට නුඹලා ද
පිවිසෙනු යැයි ඔහු පවසයි. සෑම
සමූහයකම පිවිසෙන විට ඔවුහු
තම සහෝදර සමූහයාට ශාප
කරති. එකින් පසු එක ඔවුන්
සියල්ලම එහි ළඟා වූ විට
ඔවුන්ගෙන් පසු අය ඔවුන්ගෙන්
මුල් අයට එරෙහි ව අපගේ
පරමාධිපතියාණනි ! අප ව
නොමඟ හැරියේ මොවුහුය.
එබැවින් ඔවුනට නිරා ගින්නේ
දෙගුණයක දඬුවමක්

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا
دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا آدَارُكُوا
فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا
هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ
النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا
تَعْلَمُونَ (38)

පිරිනමන්නැයි පවසති. සෑම කෙනෙකුටම දෙගුණය(ක දඬුවම)ක් ඇත. එනමුත් නුඹලා එය නොදන්නෙහුය යැයි ඔහු පවසයි.

එමෙන්ම ‘අපට වඩා කිසිදු මනිමයක් නුඹලාට නොවීය. එබැවින් නුඹලා ද නුඹලා උපයමින් සිටි දෑ හේතුවෙන් මෙම දඬුවම භුක්ති විඳිනු’ යැයි ඔවුන්ගෙන් මුල් අය ද ඔවුන්ගෙන් පසු අය දෙස බලා පවසති.

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ (39)

40-41. මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ දී දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට හිමි ප්‍රතිවිපාක.

සැබැවින්ම අපගේ වදන් බොරු කොට එය (පිළිගැනීමට) උඩඟුවුවන් වන ඔවුනට අහස්හි දොරටු විවෘත කරනු නොලැබේ. ඔටුවා ඉඳි කටු සිඳුර තුළට පිවිසෙන තෙක් ඔවුහු ස්වර්ගයට නොපිවිසෙති. මෙලෙසය අපි වැරදිකරුවන්ට ප්‍රතිවිපාක පිරිනමනුයේ.

إِنَّ الدِّينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْتُحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ (40)

ඔවුනට නිරයෙන් වූ පලසක් ඇත. එමෙන්ම ඔවුනට ඉහළින් පොරෝණයක් ද ඇත. තවද එලෙසය අපි අපරාධකරුවන්ට ප්‍රතිවිපාක පිරිනමනුයේ.

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ (41)

42,43. මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ දේව විශ්වාසවන්තයින්ට හිමි තිළිණ.

තවද විශ්වාස කොට යහකම් කළවුනට - අපි කිසිවකුට

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا

ඔහුගේ හැකියාවට අනුව මිස බර නොපටවන්නෙමු.- ඔවුහුමය ස්වර්ග වැසියෝ. ඔවුහු එහි සදාකනිකයෝ වෙති.

(මෙලොව දී) ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ තිබූ ක්‍රෝධය අපි ඉවත් කළෙමු. ඔවුනට පහළින් ගංගා ගලා බසිති. තවද ‘මේ සඳහා අපට මහ පෙන්වූ අල්ලාහ්ටම සියලු ප්‍රශංසා. අල්ලාහ් අපට (යහ) මහ නොපෙන්වූයේ නම් අප මහ ලබන්නන් නොවෙමු. අපගේ පරමාධිපතීගේ දුකවරු සත්‍යයම ගෙන ආහ’ යැයි ඔවුන් පවසනු ඇත. එමෙන්ම ‘නුඹලා කරමින් සිටී දැ හේතුවෙන් නුඹලාට උරුම කරනු ලැබූ ස්වර්ගය මෙය වේ’ යැයි ඔවුන් ඇරයුම් කරනු ලබති.

نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (42)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةَ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (43)

44,49. ස්වර්ගවාසීහු නිරා වැසියන් හා උස් බාධක මත සිටින්නන් ඇමතීම හා ඔවුන් අතර සිදු වන දෙබස.

සැබැවින්ම අපගේ පරමාධිපති අපහට ප්‍රතිඥා දුන් දැ සැබෑ ලෙසින්ම අපි ලබා ඇත්තෙමු. නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලාට ප්‍රතිඥා දුන් දැ නුඹලා සැබෑ ලෙසින්ම ලබා ඇත්තේ දැයි ස්වර්ගවාසීහු නිරාවාසීන් අමතා අසති. එසේය යැයි ඔවුහු පවසනු ඇත. එවිට අපරාධකරුවන් කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ ශාපය ඇතැයි ඔවුන් අතරින් වූ නිවේදකයෙකු (ඔවුනට) නිවේදනය කරයි.

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (44)

ඔවුහු වනාහි අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් වළක්වන්නෝ වෙති. තවද ඔවුහු එහි අඩුපාඩු සොයති. එමෙන්ම මතු ලොව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝ ඔවුහුමය.

තවද ඔවුන් දෙපිරිස අතර ආචරණයක් පවතී. උස් ස්ථානය මත ඇතැම් පුද්ගලයෝ වෙති. සෑම කෙනෙකුටම ඔවුන්ගේ සලකුණු වලින් ඔවුන් හඳුනා ගනු ඇත. පසු ව ඔවුහු ස්වර්ග වාසීන් අමතා නුඹලාට ශාන්තිය අත්වේවා ! යැයි පවසති. ඔවුන් ආශා කරමින් සිටිය ද ඔවුහු එහි (තවද) අතුළු නොවූහ.

ඔවුන්ගේ බැල්ම නිරා වැසියන් දෙසට යොමු කරනු ලබන විට ‘අපරාධකාරී ජනයා සමඟ අප ව පත් නොකරනු මැනව’ යි ඔවුහු පවසනු ඇත.

(ස්වර්ගය හා නිරය අතර වූ) උස් ස්ථානය මත වූ වැසියන් ඇතැම් පුද්ගලයින් අමතති. ඔවුන්ගේ සලකුණු වලින් ඔවුන් ව ඔවුහු හඳුනා ගනිති. නුඹලාගේ පිරිස් බලය හා නුඹලා උඩඟුකම් පාමින් සිටි දෑ නුඹලාට කුමන ප්‍රයෝජනයක් ගෙන දුන්නේ දැයි ඔවුහු පවසති.

අල්ලාහ් ඔවුනට දයාව ලබා නොදෙනු ඇත යැයි නුඹලා දිවුරා පැවසූ අය මොවුහු ද (යැයි ස්වර්ග වාසීහු දේව

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ (45)

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ (46)

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (47)

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ (48)

أَهْوَاءِ الَّذِينَ أَفْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ

ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගෙන් විමසනි.)
නුඹලා ස්වර්ගයට පිවිසෙනු,
නුඹලාට කිසිදු බියක් නොමැත
තවද නුඹලා දුකට පත් වන්නේ ද
නැත (යැයි සඳලුතලය මත
සිටිනවුන්ට කියනු ලැබේ.)

وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ (49)

50,51. නිරාවාසිහු ස්වර්ග වැසියන් ඇමතීම හා ඔවුන් අතර සිදු වන දෙබස.

නිරා වැසියෝ ස්වර්ග වාසින්
අමතා අප මත ජලයෙන් හෝ
අල්ලාහ් නුඹලාට පෝෂණය
කළ දැයිත් හෝ වක් කරන්නැයි
පවසනි. දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්
වෙත ඒ දෙකම සැබැවින්ම
අල්ලාහ් තහනම් කර ඇතැයි
ඔවුහු පවසනු ඇත.

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ
أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ
اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ
(50)

ඔවුන් වනාහි ඔවුන්ගේ දහම
ඔවුන් විහිළවක් ලෙස හා
සෙල්ලමක් ලෙස ගත් අය වෙති.
තවද මෙලොව ජීවිතය ඔවුන් ව
මුළා කළේය. එබැවින් ඔවුන්
ඔවුන්ගේ මෙම හමුවීම අමතක
කර දමා අපගේ වදන් ඔවුන්
ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටියාක්
මෙන් අද දින අපි ද ඔවුන්
අමතක කර දමන්නෙමු.

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِيبًا وَعَرَّثَهُمُ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا
لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
يَجْحَدُونَ (51)

52,53. අල් කුර්ආනය පහළ වීම තුළින් දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහි
ව ඉදිරිපත් කෙරෙන සාක්ෂි. මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දින
ධර්ම දුතවරුන්ගේ සත්‍යභාවය ඔවුන්ගේ පිළිගැනීම හා ඔවුන්ගේ
නිෂ්ඵල උපකල්පනයන්.

ඔවුන් වෙත දේව ග්‍රන්ථය
ගෙනැවිත් දුන්නෙමු. එය අපි
දැනුම මත පදනම් කරමින්

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى

විශ්වාස කරන ජනයාට මහ පෙන්වීමක් හා දයාවක් ලෙස පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු.

එහි අවසානය මිස වෙනත් කිසිවක් ඔවුහු බලාපොරොත්තු වන්නෙහු ද? එහි අවසානය පැමිණෙන දින මීට පෙර එය අමතක කළවුන් ‘සැබැවින්ම අපගේ පරමාධිපතියාණන්ගේ දූතවරු අප වෙත පැමිණියේමය. අප වෙනුවෙන් මැදිහත්වන්නන් අතුරින් කිසිවකු සිටිනවා ද? එසේ නම් ඔවුහු අප වෙනුවෙන් මැදිහත් වනු ඇත. නැතහොත් අප ව නැවත හරවා යවනු ලබන්නෙමු ද? එවිට අපි කරමින් සිටි දෑ නොවන (යහපත් ක්‍රියාවන්) කළ හැකි වන්නේ යැයි පවසති. සැබැවින්ම ඔවුන් ඔවුන්ටම අලාභහානි සිදු කර ගත්තෝය. ඔවුන් ගොතමින් සිටි දෑ ඔවුන් ව මුළා කළේය.

عَلِمَ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (52)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (53)

54-56. පාරිශුද්ධ අල්ලාහ්ගේ ශක්තිය විදහා පාන සාධක හා ඔහුගේ කරුණාව ව්‍යාප්තව පිහිටීම.

නියත වශයෙන්ම අහස් හා මහපොළොව දින සයකින් මැව්වේ නුඹලාගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්ගේය. පසු ව ඔහු අර්ෂ්භි ස්ථාන ගත විය. ඔහු රාත්‍රියෙන් දහවල ආවරණය කරයි. එය එකිනෙක සිසු පිළිවෙළින් සොයයි. තවද නිරු සඳු හා තරු ඔහුගේ නියෝගය අනුව වසඟ කරනු ලැබූ දෑ වේ. දැන ගනු. මැවීම හා නියෝගය

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ

ඔහු සතුය. සකල ලෝකයන්හි පරමාධිපති වන අල්ලාහ් උත්කෘෂ්ට විය.

رَبُّ الْعَالَمِينَ (54)

නුඹලා යටහත් පහත් ව හා රහසිගත ව නුඹලාගේ පරමාධිපතිට කන්තලව් කරනු. නියත වශයෙන්ම ඔහු සීමාව ඉක්මවා කටයුතු කරන්නන් ව ප්‍රිය නොකරයි.

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ (55)

තවද මහපොළොව හැඩගැස් වූ පසු නුඹලා එහි කලහකම් නොකරනු. තවද බියෙන් හා ආශාවෙන් ඔහුට නුඹලා කන්තලව් කරනු. නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ්ගේ දයාව දැහැමියන්ට සමීපයෙන් ඇත.

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (56)

57,58. දේව විශ්වාසවන්තයින් හා ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ඔවුන් සියල්ල මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන බව තහවුරු කරමින් උදාහරණ දැක්වීම.

තවද තම දයාව අතුරින් ශුභාරංචියක් ලෙස සුළඟ එවනුයේ ඔහුය. අවසානයේ එය සන වලාකුළු ඉසිලූ විට මිය ගිය ප්‍රදේශයකට ගමන් කරවා ඉන් පසු ව අපි එමගින් ජලය පහළ කළෙමු. පසු ව අපි එයින් සෑම (පලතුරු) හෝගයක්ම හට ගැන්වූයෙමු. නුඹලා උපදෙස් ලැබිය හැකි වනු පිණිස මිය ගිය දෑ අපි බැහැර කරනුයේ එලෙසය.

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُفِنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (57)

තවද සාරවත් පොළොව, එහි පරමාධිපතිගේ අනුභවයින් එහි

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ

පැළෑටි හට ගත්වයි. නිසරු වී ගිය දෑ (පොළොව) ස්වල්පයක් මිස හට ගත්වන්නේ නැත. කෘතවේදී වන ජනයාට අපි සංඥාවන් පැහැදිලි කරනුයේ ඵලෙසය.

وَالَّذِي خَبْتُ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ
نُصِرْفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ (58)

59-64. නූෆ් (අලයිහිස් සලාම්) තුමාගේ කතා වස්තුව.

සැබැවින්ම අපි නූෆ් ව ඔහුගේ සමූහයා වෙත එව්වෙමු. එවිට ඔහු මාගේ සමූහයනි ! නුඹලා අල්ලාහ්ට ගැතිකම් කරනු. ඔහු හැර වෙනත් කිසිදු දෙවියෙකු නුඹලාට නොමැත. මහත් වූ දිනයක දඬුවම නුඹලා මත වනු ඇතැයි මම බිය වෙමි යැයි ඔහු පැවසුවේය.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ (59)

නියත වශයෙන්ම ඔබ පැහැදිලි මුළාවක සිටිනු අපි දකින්නෙමු යැයි ඔහුගේ සමූහයා අතරින් ප්‍රධානීහු පැවසුවෝය.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَالَ
الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
(60)

මාගේ සමූහයනි ! මා සමඟ කිසිදු මුළාවක් නොමැත. එනමුත් මම සකල ලෝකයන්හි පරමාධිපතිගෙන් වූ දුෂ්‍යයෙකු වෙමි යැයි ඔහු පැවසුවේය.

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلكِنِّي
رَسُولٌ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ (61)

මාගේ පරමාධිපතිගේ දූත පණිවිඩ මම නුඹලාට දැනුම් දෙමි. තවද මම නුඹලාට උපදෙස් දෙමි. තවද නුඹලා නොදන්නා දෑ අල්ලාහ් වෙතින් මම දැන ගනිමි.

أَتَلْعُنْكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (62)

නුඹලා බිය හැඟීමෙන් යුතු ව කටයුතු කරනු පිණිස ද නුඹලා දයාව ලැබිය හැකි වනු පිණිස ද නුඹලාට අවවාද කරනු වස් නුඹලා අතුරින් වූ මිනිසෙකු වෙත නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් උපදෙසක් නුඹලා වෙත පැමිණීම ගැන නුඹලා පුදුම වන්නෙහු ද? (යැයි පැවසුවේය)

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (63)

නමුත් ඔවුහු ඔහු ව බොරු කළෝය. පසු ව අපි ඔහු හා ඔහු සමඟ වූවන් නැව තුළ මුදවා ගත්තෙමු. තවද අපගේ වදන් බොරු කළවුන් ව ගිල්වූයෙමු. නියත වශයෙන්ම ඔවුහු අන්ධ පිරිසක් වූහ.

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا عَمِينَ (64)

65-72. හුද් (අලෙයිහිස් සලාම්) තුමාගේ කතා වස්තුව

ආද් සමූහයා වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර හුද් ව ද (එවිටෙමු.) ඔහු ‘මාගේ සමූහයනි ! නුඹලා අල්ලාහ්ට ගැතිකම් කරනු. ඔහු හැර නුඹලාට කිසිදු දෙවියෙකු නොමැත. එබැවින් නුඹලා බිය හැඟීමෙන් කටයුතු කළ යුතු නොවේ දැ’යි ඔහු පැවසුවේය.

وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (65)

නියත වශයෙන්ම ඔබ අඤානකමෙහි සිටිනු අපි දකිමු. එමෙන්ම ඔබ නියත වශයෙන්ම බොරුකාරයින් අතුරින් යැයි ද සිතමු යි ඔහුගේ සමූහයා අතුරින් වූ ප්‍රතික්ෂේප කළ ප්‍රධානීහු පැවසුවෝය.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا
لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ (66)

‘මාගේ සමූහයනි ! මා වෙත කිසිදු අඤානකමක් නොමැත. එනමුත් මම ලෝවැසියන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ දූතයෙක් වෙමි’ යැයි ඔහු පැවසුවේය.

මාගේ පරමාධිපතිගේ පණිවිඩ මම නුඹලාට දන්වමි. තවද මම නුඹලා සඳහා වූ විශ්වාසනීය උපදේශකයකු වෙමි.

නුඹලාට අවවාද කරනු වස් නුඹලා අතුරින් වූ මිනිසෙකු වෙත නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් උපදෙසක් නුඹලා වෙත පැමිණීම ගැන නුඹලා පුදුම වන්නෙහු ද? තවද නුඹගේ සමූහයාට පසු ව නුඹලා නියෝජිතයින් බවට පත් කිරීම ගැනත් ගරීර ස්වරූපයෙහි පුළුල් බව නුඹලාට අධික ව පිරිනැමීම ගැනත් මෙතෙහි කරනු. එසේම නුඹලා ජයග්‍රහණය ලැබිය හැකි වනු පිණිස අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් ගැන මෙතෙහි කර බලනු.

අපගේ මුතුන් මිත්තන් නමදිමින් සිටි දෑ අපි අත හැර දමා අල්ලාහ්ට පමණක් නැමදුම් කිරීම සඳහා නුඹ අප වෙත පැමිණියෙහි ද? නුඹ සත්‍යවාදීන් අතුරින් නම් අපට නුඹ ප්‍රතිඥා දුන් දෑ අප වෙත ගෙන එන්නැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.

නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ දඩුවම හා කෝපය නුඹලා වෙත

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (67)

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ (68)

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (69)

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (70)

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ

පතිත විය. නුඹලා හා නුඹලාගේ මුතුන් මිත්තන් ඒවාට නම් තැබූ නාමයන් පිළිබඳ නුඹලා මා සමඟ වාද කරන්නෙහු ද? ඒවා පිළිබඳ කිසිදු සාධකයක් අල්ලාහ් පහළ නොකළේය. එබැවින් නුඹලා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනු. සැබැවින්ම මම ද නුඹලා සමඟ බලාපොරොත්තුවන්නන් අතුරින් වෙමි යැයි ඔහු පැවසුවේය.

එහෙයින් අපගෙන් වූ දයාලුභාවය හේතුවෙන් ඔහු හා ඔහු සමඟ වූවන් අපි මුදවා ගත්තෙමු. අපගේ වදන් බොරු කළවුන්ගේ මුදුන් මුල කපා හැරියෙමු. තවද ඔවුහු විශ්වාසවන්තයින් ලෙස නොසිටියහ.

وَعَصَبُ أُنْجَادٍ لُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمِيئْتُمُوهَا
 أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
 سُلْطَانٍ فَانْتَضَرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنتَضِرِينَ (71)

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا
 دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا
 مُؤْمِنِينَ (72)

73-79. සාලිහ් (අලෙයිහිස් සලාම්) තුමාගේ කතා වස්තුව.

තවද සමුද් වෙත ඔවුන්ගේ සහෝදර සාලිහ් ව ද (එව්වෙමු). මාගේ සමූහයනි ! නුඹලා අල්ලාහ්ට ගැතිකම් කරනු. ඔහු හැර නුඹලාට කිසිදු දෙවියකු නොමැත. සැබැවින්ම නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් නුඹලාට පැහැදිලි සාධකයක් පැමිණ ඇත. එය අල්ලාහ්ගෙන් වූ ඔටු දෙනයි. (෭෩) නුඹලාට සංඥාවක් වශයෙනි. අල්ලාහ්ගේ භූමියේ බුදින්නට නුඹලා ෭෩ අත හැර දමනු. නපුරක් සිදු කිරීමට නුඹලා ෭෩ ස්පර්ශ නොකරනු.

وَالِي ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ
 اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ
 جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ
 لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ
 وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ (73)

එවිට වේදනීය දඬුවමක් නුඹලා ව ග්‍රහණය කරනු ඇතැයි ඔහු පැවසුවේය.

ආද් (සමූහයා)ට පසු නුඹලා ව ඔහු නියෝජිතයින් බවට පත් කොට මහපොළොවේ වාසය කිරීමට සැලැස් වූ අවස්ථාව නුඹලා මෙතෙහි කරනු. නුඹලා එහි අමුද්‍රව්‍ය තුළින් මාලිගාවන් තනා ගන්නෙහුය. තවද කඳු භාරා නිවාස තනා ගන්නෙහුය. එබැවින් අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් නුඹලා මෙතෙහි කරනු. තවද මහපොළොවේ කලහකම් කරන්නන් ලෙසින් පාපකාරී අයුරින් කටයුතු නොකරනු.

ඇත්ත වශයෙන්ම සාලිහ් ඔහුගේ පරමාධිපතීගෙන් එවනු ලැබුවේක් බව නුඹලා දන්නෙහුදැයි ඔහුගේ සමූහයා අතුරින් උඩඟු වූ ප්‍රධානීහු ඔවුන් අතුරින් දුර්වලයින් ලෙස සලකනු ලැබූ විශ්වාස කළවුනට පවසා සිටියහ.

‘නියත වශයෙන්ම නුඹලා කවර දෙයක් පිළිබඳ ව විශ්වාස කළෙහු ද ඒ පිළිබඳ ව අපි ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් වෙමු’ යැයි උඩඟුකම් පෑවෝ පැවසුවෝය.

පසු ව ඔවුහු එම ඔටු දෙන කපා දැමූහ. තවද ඔවුන්ගේ පරමාධිපතීගේ නියෝගය අඛණ්ඩව කටයුතු කළෝය. තවද

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (74)

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (75)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (76)

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ

අහෝ සාලිත් ! නුඹ රසුල්වරුන් අතුරින් වේ නම් නුඹ අපට ප්‍රතිඥා දෙන දෑ අප වෙත ගෙන එන්නැයි ඔවුහු පැවසූහ.

الْمُرْسَلِينَ (77)

එසැණින් භූ කම්පනය ඔවුන් හසුකර ගත්තේය. පසු ව ඔවුහු ඔවුන්ගේ නිවෙස් තුළම මළකඳන් බවට පත් වූහ.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

جَائِمِينَ (78)

පසු ව ඔහු ඔවුන්ගෙන් හැරී ගොස් මාගේ සමූහයනි ! මාගේ පරමාධිපතිගේ දූත පණිවිඩය මම නුඹලාට දන්වා සිටියෙමි. තවද මම නුඹලාට උපදෙස් දුනිමි. එනමුත් නුඹලා උපදේශකයින් ප්‍රිය නොකරන්නෙහුය' යැයි ඔහු පැවසීය.

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ

رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا

تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ (79)

80,84. ලූත් (අලෙයිහිස් සලාම්) තුමාගේ කතා වස්තුව.

තවද ලූත් ව ද (එව්වෙමු.) ලෝ වැසියන් අතුරින් නුඹලාට පෙර කිසිවකු හෝ නොකළ අශික්ෂිත දෑ නුඹලා කරමින් පැමිණෙන්නෙහු දැ?යි එවිට තම සමූහයා වෙත ඔහු පැවසුවේය.

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا

سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ (80)

නියත වශයෙන්ම නුඹලා කාන්තාවන් හැර දමා කාමුක ලෙසින් පිරිමින් වෙත පැමිණෙන්නෙහුය. එසේම නුඹලා සීමාව ඉක්මවුවන් වෙති. (යැයි පැවසුවේය)

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ

النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ (81)

නුඹලා නුඹලාගේ ගමෙන් මොවුන් ව බැහැර කරනු. නියත වශයෙන්ම මොවුන් පිරිසිදු ව

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

සිටින මිනිසුන් පිරිසකි යැයි
 ඔවුන් පැවසීම මිස ඔහුගේ
 සමූහයාගේ පිළිතුර නොවීය.

أَخْرَجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ
 يَتَطَهَّرُونَ (82)

එවිට අපි ඔහුගේ බිරිය හැර ඔහු
 හා ඔහුගේ (සෙසු) පවුලේ
 උදවිය මුදවා ගතිමු. ඇය විනාශ
 වූවන් අතුරින් වූවාය.

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ
 الْغَايِبِينَ (83)

තවද අපි ඔවුන් මත වර්ෂාවක්
 වැස්සවීමු. එබැවින්
 වැරදිකරුවන්ගේ අවසානය
 කෙසේ වී දැයි අවධානයෙන්
 බලනු.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ (84)

85-93. සුඅයිබ් (අලෙයිනිස් සලාම්) තුමාගේ කතා වස්තුව.

තවද මදයන්(වාසින්) වෙත
 ඔවුන්ගේ සහෝදර සුඅයිබ් ව ද
 (එවිටෙමු.) මාගේ සමූහයනි !
 නුඹලා අල්ලාහ්ට ගැනිකම්
 කරනු. නුඹලාට ඔහු හැර
 වෙනත් කිසිදු දෙවියෙකු
 නොමැත. නුඹලාගේ
 පරමාධිපතිගෙන් පැහැදිලි
 සාධකයක් නුඹලා වෙත පැමිණ
 ඇත. එබැවින් නුඹලා කිරුම්
 මිනුම් පූර්ණවත් කරනු. ජනයාට
 ඔවුන්ගේ භාණ්ඩ වල අඩු පාඩු
 නොකරනු. තවද මහපොළොව
 සැකසූ පසු ව එහි කලහකම්
 නොකරනු. නුඹලා
 විශ්වාසවන්තයින් ව සිටියෙහු
 නම් එය නුඹලාට ශ්‍රේෂ්ඨ
 වන්නේ යැයි ඔහු පැවසුවේය.

وَالِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ
 اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ
 جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ
 وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
 وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
 ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (85)

තවද ඔහු ව විශ්වාස කළවුන්

وَلَا تَفْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ

නුඹලා බියවද්දමින් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් වළක්වමින් අඩු පාඩු සොයමින් සෑම මාර්ගයකම නුඹලා වාඩි නොවනු. නුඹලා ස්වල්පයක් ව සිටිය දී අපි නුඹලා ව අධික කළෙමු. තවද කලහකාරීන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැයි නුඹලා අවධානයෙන් බලනු.

කවර දෙයක් සමඟ මා එවනු ලැබුවේ ද එය නුඹලා අතුරින් පිරිසක් විශ්වාස කොට තවත් පිරිසක් විශ්වාස නොකර සිටියේ නම් එවිට අප අතර අල්ලාහ් තීන්දු දෙන තෙක් නුඹලා ඉවසා සිටිනු. තවද ඔහු තීන්දු ලබා දෙන්නන් අතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨය.

අහෝ ෂුඅයිබ් ! සැබැවින්ම අපි නුඹ හා නුඹ සමඟ විශ්වාස කළවුන් අපගේ ප්‍රදේශයෙන් පිටුවහල් කරන්නෙමු. එසේ නැතහොත් නුඹ අපගේ දහම් පිළිවෙත් තුළට නැවත හැරී ආ යුතු යැයි ඔහුගේ සමූහයා අතුරින් උඩඟුකම් පෑ ප්‍රධානීහු කීහ. (එවිට) ඔහු ‘අපි පිළිකුල් කරන්නන් ලෙසින් සිටියත්’ දැයි පැවසුවේය.

ඔබේ දහමින් අල්ලාහ් අප මුදවා ගත් පසු ඒ වෙත අපි නැවත හැරුණේ නම් සැබැවින්ම අපි අල්ලාහ් කෙරෙහි බොරු ගෙනුවන් බවට පත් වෙමු. අපගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ් අභිමත කරන්නේ නම් මිස එහි

وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ
وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا
فَكَتَرْتُمْ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ (86)

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ (87)

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ
مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ
كُنَّا كَارِهِينَ (88)

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي
مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا
يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى

නැවත හැරී යාම අපට නොවීය.
අපගේ පරමාධිපති සියලු දෑ
පිළිබඳ ව දැනුමෙන් ව්‍යාප්තය.
අපි අල්ලාහ් වෙතම භාර කරමු.
අපගේ පරමාධිපතියාණනි ! අප
අතර ද අපගේ සමූහයා අතර ද
යුක්ති ගරුක ව තීන්දු ලබා දෙනු
මැනව! තීන්දු ලබා
දෙන්නන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වනුයේ
ඔබය. (යැයි ඡුඅයිබ් පැවසීය.)

‘නුඹලා ඡුඅයිබ් ව අනුගමනය
කළෙහු නම් නියත වශයෙන්ම
නුඹලා අලාහවන්තයෝ වෙති’
යැයි ඔහුගේ සමූහයා අතුරින්
ප්‍රතික්ෂේප කළ ප්‍රධානීහු
පැවසුවෝය.

එසැණින් භූ කම්පනය ඔවුන් හසු
කර ගත්තේය. පසු ව ඔවුහු
ඔවුන්ගේ නිවෙස් තුළම
මළකඳන් බවට පත් වූහ.

ඡුඅයිබ් ව බොරු කළවුන් එහි
වාසය නොකළාක් මෙන් වූහ.
ඡුඅයිබ් ව බොරු කළවුන් වන
ඔවුහු අලාහවන්තයින්ම වූහ.

පසු ව ඔවුන්ගෙන් ඔහු ඉවත් ව
හැරුණේය. තවද ‘මාගේ
සමූහයනි ! සැබැවින්ම මම
මාගේ පරමාධිපතිගේ දූත
පණිවිඩ නුඹලාට දැනුම් දුනිමි.
තවද මම නුඹලාට උපදෙස්
දුනිමි. මෙසේ තිබිය දී
ප්‍රතික්ෂේපිත ජනයා කෙරෙහි මා
දුකට පත් වනුයේ කෙසේ දැ’ යි

اللَّهُ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ (89)

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيْنَ
اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذَا لَخَّاسِرُونَ (90)

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ (91)

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَظُنُّوا فِيهَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ (92)

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ
اَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ (93)

පවසා සිටියහ.

94-95. ප්‍රජාවන් විනාශ කිරීමට පෙර දුක හා සතුට අතර පෙළගැස්වීමේදී අල්ලාහ්ගේ න්‍යාය.

කවර දේශයකට හෝ
නබිවරයකු අපි එව්වේ නම් එහි
වැසියන් යටහත් පහත් විය හැකි
වනු පිණිස අපි ඔවුන් දුෂ්කරතා
හා පීඩාවන්ගෙන් ග්‍රහණය කළේ
මිස නැත.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا
أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ
(94)

පසු ව අපි නපුර වෙනුවට
යහපත පරිවර්තනය කළෙමු.
අවසානයේ ඔවුහු සමෘද්ධිමත්
වූහ. තවද 'සැබැවින්ම අපගේ
මුතුන් මිත්තන්හට දුක හා සතුට
ඇති විය' යැයි ඔවුහු
පැවසුවෝය. පසු ව ඔවුන්
නොහඟමින් සිටිය දී අපි
අනපේක්ෂිත ලෙසින් ඔවුන් ව
ග්‍රහණය කළෙමු.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى
عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ
وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ (95)

96-102. දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ස්වභාවය හා ඔවුන් වෙත කරන ලද තර්ජනය.

නියත වශයෙන්ම එම ප්‍රදේශ
වැසියන් විශ්වාස කොට බිය
බැතියෙන් යුතු ව කටයුතු කර
තිබුණේ නම් සැබැවින්ම අහසින්
හා මහපොළොවෙන් අපි ඔවුන්
වෙත භාග්‍යයන් විවෘත කර
දෙන්නට තිබුණි. නමුත් ඔවුහු
බොරු කළෝය. එවිට අපි ඔවුන්
උපයමින් සිටි දෑ හේතුවෙන්
ඔවුන් ව ග්‍රහණය කළෙමු.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ (96)

ඔවුන් රාත්‍රියේ නිදා ගන්නන්
ලෙස සිටිය දී අපගේ දඩුවම

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا

ඔවුන් වෙත පැමිණීම ගැන
ප්‍රදේශවාසීහු අභයදායී ව
සිටින්නෝ ද?

ඔවුහු කෙළිලොල් කරමින් සිටිය
දී පෙරවරුවේ අපගේ දඬුවම
ඔවුන් වෙත පැමිණීම ගැන
ප්‍රදේශවාසීහු අභයදායී ව
සිටින්නෝ ද?

අල්ලාහ්ගේ උපාය මාර්ගයට
ඔවුහු අභයදායී ව සිටින්නෝ ද?
අලාහවන්ත පිරිස මිස
අල්ලාහ්ගේ උපාය මාර්ගයට
වෙනත් කිසිවකු අභයදායී ව
නොසිටියි.

එහි වාසින්ට පසු ව ඔවුන්ගේ
පාපකම් හේතුවෙන් අපි අහිමත
කළේ නම් ඔවුනට දඬුවම් කිරීම
ගැන ද ඔවුන්ගේ හදවත් මත
මුද්‍රා තැබීම ගැන ද
මහපොළොවේ උරුමකම්
පාත්තන්නට නොවැටහේ ද?
එහෙයින් ඔවුහු සවන් නොදෙති.

මෙම ගම්මානයන් පිළිබඳ ව,
එහි පුවත් අපි නුඹට දන්වමු.
සැබැවින්ම ඔවුන්ගේ දුතවරු
පැහැදිලි සාධක සමඟ ඔවුන්
වෙත පැමිණියහ. නමුත් මීට
පෙර බොරු කළ දෑ ඔවුන්
විශ්වාස කරන්නන් නොවූහ.
දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ
හදවත් මත අල්ලාහ් මුද්‍රා
තබනුයේ මෙලෙසය.

ඔවුන්ගෙන් බහුතරයක් දෙනා
කිසියම් ප්‍රතිඥාවක සිටිනු අපි

بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ (97)

أَوَامِنَ أَهْلَ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
ضُجًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ (98)

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا
الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ (99)

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَنَطَّبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
(100)

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ
اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ (101)

وَمَا وَجَدْنَا لَأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن

නොදකිමු. තවද අපි ඔවුන්ගෙන්
බහුතරයක් දෙනා පාපකම්
කරන්නන් ලෙසම දකිමු.

وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ (102)

103-129. ෆිර්අවුන් හා ඔහුගේ සේනාවන් සමඟ බැඳුණු මුසා (අලයිහිස් සලාම්) තුමාගේ කතා වස්තුව.

ඔවුන්ගෙන් පසු ව අපි මුසා ව
අපගේ සංඥා සමඟ ෆිර්අවුන් හා
ඔහුගේ ප්‍රධානීන් වෙත එව්වෙමු.
එවිට ඔවුහු ඒවාට අපරාධ
කළෝය. එබැවින්
කලහකාරීන්ගේ අවසානය
කෙසේ වී දැයි අවධානයෙන්
බලනු.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (103)

අහෝ ෆිර්අවුන් ! නියත
වශයෙන්ම මම සකල
ලෝකයන්හි පරමාධිපතිගෙන් වූ
දුතයෙකු වෙමි යැයි මුසා
පැවසුවේය.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ (104)

අල්ලාහ් මත සත්‍යය හැර
වෙනත් කිසිවක් මා නොපැවසීම
ගැන වගකිව යුත්තෙක් වෙමි.
නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ
පැහැදිලි සාධකයක් සමඟ
සැබැවින්ම මම නුඹලා වෙත
පැමිණ ඇත්තෙමි. එබැවින් මා
සමඟ ඉස්රාඊල් දරුවන් ව එවනු.
(යැයි මුසා පැවසුවේය.)

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ
قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ
مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (105)

නුඹ පැහැදිලි සාධකයක් ගෙන
ආ අයෙකු වී නම් නුඹ
සත්‍යවාදීන්ගෙන් කෙනෙකු ද වී
නම් දැන්ම එය ගෙන එනු යැයි
ඔහු පැවසුවේය.

قَالَ إِنَّ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (106)

එවිට ඔහු ඔහුගේ සැරයටිය දැමුවේය. එවිට එය පැහැදිලි සර්පයකු විය.

ඔහු තම අත (ලෝගුවෙන්) ඉවත දැමුවේය. එවිට එය බලන්නන් හට සුදු පැහැයෙන් දිස්විණ.

ඊර්අවුන්ගේ පිරිස අතුරින් වූ ප්‍රධානීහු ‘නියත වශයෙන්ම මොහු ඥානාන්විත හුනියම් කරුවෙකි’ යැයි පවසා සිටියෝය.

මොහු නුඹලා ව නුඹලාගේ භූමියෙන් පිටුවහල් කිරීමට සිතන්නේය. එහෙයින් නුඹලා (මට) නියෝග කරනුයේ කුමක් ද?

මොහුට හා මොහුගේ සහෝදරයාට කල් දෙනු. රැස් කරන්නන් (හුනියම් කරුවන් රැස් කිරීමට) නගර වලට යවනු.

මනා ඥානය ඇති සෑම හුනියම්කරුවකුම ඔවුහු නුඹ වෙත ගෙන එනු ඇත.

තවද හුනියම්කරුවෝ ඊර්අවුන් වෙත පැමිණ ‘සැබැවින්ම අපි ජය ලබන්නන් වීමු නම් සැබැවින්ම අපට කුලියක් හිමි විය යුතුය’ යැයි පැවසුවෝය.

එසේය. තවද නුඹලා (මට) සම්පතයින් අතුරිනි යැයි ඔහු පැවසුවේය.

فَأَلْفَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ (107)

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ (108)

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ (109)

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ (110)

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (111)

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (112)

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ (113)

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (114)

අහෝ මුසා ! (විජ්ජාවන්) නුඹ දමන්නෙහි ද නැතිනම් අපිම දමන්නන් වන්නෙමු දැයි ඇසුවෝය.

නුඹලා දමනු යැයි ඔහු පැවසුවේය. ඔවුහු එය දැමූ කල්හි ජනයාගේ ඇස් බැන්දුම් කොට ඔවුන් ව බිය වැද්දහ. තවද ඔවුහු මහත් හුනියම් (විජ්ජාවක්) ගෙන ආහ.

තවද ‘නුඹ නුඹේ සැරයටිය දමනු’ යැයි අපි මුසා වෙත දන්වා සිටියෙමු. එවිට එය ඔවුන් සිදු කළ විජ්ජාවන් ගිල දැමීය.

එවිට සත්‍යය ස්ථාපිත විය. තවද ඔවුන් සිදු කරමින් සිටි දැ නිෂ්ඵල විය.

එවිට එහි ඔවුන් පරාජයට පත් කරන ලදී. තවද ඔවුහු පහත් වූවන් ලෙස පත් වූවෝය.

තවද හුනියම්කරුවන් යටහත් වන්නන් බවට පත් කරන ලදී.

මුසාගේ හා භාරූන්ගේ පරමාධිපති වූ සකල ලෝකයන්හි පරමාධිපති ව අපි විශ්වාස කළෙමු යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.

‘මා නුඹලාට අවසර දීමට පෙර නුඹලා ඔහු ව විශ්වාස කළෙහුය. නියත වශයෙන්ම මෙය නුඹලා නගරයේ සිටිය දී එහි වැසියන් එයින් නුඹලා බැහැර කරනු වස් කුමන්ත්‍රණය කළ

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْتُ تُنْفِقُ وَإِنَّمَا أَنْتُ نَكُونُ نَحْنُ الْمُلْقِينَ (115)

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ (116)

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (117)

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (118)

فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ (119)

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ (120)

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (121) رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ (122)

قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آدَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرْتُمْؤُهُ فِي الْمَدِينَةِ لِكُخْرَجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

කුමන්ත්‍රණයකි. එහෙයින්
නුඹලා (මෙහි විපාකය) මතු දැන
ගනු ඇතැයි ඊර්ෂ්‍යාවක් කියය.

නුඹලාගේ අත් හා නුඹලාගේ
පාද මාරුවෙන් මාරුවට කපා
දමන්නෙමි. පසු ව නුඹලා
සියල්ලන් ව කුර්සියේ බැඳ
දමන්නෙමි.

‘නියත වශයෙන්ම අපි අපගේ
පරමාධිපති වෙත හැරෙන්නන්
වන්නෙමු’ යැයි ඔවුහු
පැවසුවෝය.

අපගේ පරමාධිපතිගේ සංඥා අප
වෙත පැමිණි කල්හි අපි විශ්වාස
කළ බැවින් මිස නුඹ අපගෙන්
පළිගත්තේ නැත. අපගේ
පරමාධිපතියාණනි ! අප වෙත
ඉවසීම හෙළනු මැනව ! තවද
(නුඹට අවනත වන)
මුස්ලිම්වරුන් බවට අප
මරණයට පත් කරනු මැනව !
(යැයි පැවසූහ.)

තවද මෙම පොළොවේ ඔවුන්
කලහකම් කිරීමටත් ඔබ හා
ඔබගේ දෙව්වරුන් අතහැර
දැමීමටත් මුසා හා මුසාගේ පිරිස
ව ඔබ අත හැර දමන්නෙහි දැයි
ඊර්ෂ්‍යාවක් පිරිසගෙන් වූ
ප්‍රධානීහු පවසා සිටියහ. (එවිට)
ඔවුන්ගේ පිරිමි දරුවන් ඝාතනය
කරමු. ඔවුන්ගේ ගැහැනු දරුවන්
පණපිටින් අත හැර දමමු. තවද
සැබැවින්ම අපි ඔවුනට ඉහළින්
බලය යොදවන්නන් වෙමු යැයි

(123)

لَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ
خِلَافٍ ثُمَّ لَأَصْلِيَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ (124)

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (125)

وَمَا تَنْفَعُنَا مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمِنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا
جَاءَتْنَا رَبِّنَا أَفْرَغَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا
مُسْلِمِينَ (126)

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى
وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ
وَأَهْلَتَكَ قَالَ سَنُقَاتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي
نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ (127)

ඔහු පැවසීය.

නුඹලා අල්ලාහ්ගෙන් උදව් පතනු. ඉවසීමෙන් දරා ගනු. නියත වශයෙන්ම පොළොව අල්ලාහ් සතුය. ඔහුගේ ගැත්තන් අතුරින් ඔහු අභිමත කරන අයට එය උරුම කර දෙනු ඇත. තවද අවසානය දේව බිය හැඟීමෙන් යුතු ව කටයුතු කරන්නන්හටය යැයි මුසා ඔහුගේ පිරිසට පැවසීය.

නුඹ අප වෙත පැමිණීමට පෙර ද නුඹ අප වෙත පැමිණීමට පසු ද අපි පීඩාවට පත් කරනු ලැබුවෙහි යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. නුඹලාගේ පරමාධිපති නුඹලාගේ සතුරන් විනාශ කර දමා නුඹලා ව පොළොවේ නියෝජනය කරන්නට සලස්වන්නට පුළුවන. එවිට නුඹලා ක්‍රියා කරනුයේ කෙසේ දැයි ඔහු අවධානයෙන් බලනු ඇතැයි ඔහු පැවසීය.

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا
إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ (128)

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ (129)

130-136. ගිර්අවුන්ගේ සේනාව තුළ තිබූ මුරණ්ඩුකම් හා ඉන් පසු ව ඔවුනට අත් වූ ඉරණම.

ඔවුන් මෙතෙහි කරනු හැකි වනු පිණිස නියඟයෙන් හා හවබෝග හිඟ කිරීමෙන් සැබැවින්ම අපි ගිර්අවුන්ගේ පිරිස ග්‍රහණය කළෙමු.

ඔවුනට යහපත පැමිණි විට මෙය අප වෙනුවෙන් යැයි ඔවුහු පවසති. ඔවුනට යම් නපුරක් ඇති වන්නේ නම් මුසා හා ඔහු

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ (130)

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ
تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ

සමඟ වුවත්ගෙන් ඇති වූ අසුබ නිමිත්තක් යැයි සිතති. දැන ගනු. ඔවුන්ගේ අසුබ නිමිති අල්ලාහ් වෙතය. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා (ඒ බව) නොදනිති.

තවද නුඹ අප එමගින් වශී කරනු පිණිස කවර හෝ සංඥාවක් අප වෙත ගෙන ආව ද නුඹ ව අපි විශ්වාස කරන්නන් නොවෙමු යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.

එබැවින් අපි ඔවුන් වෙත ගංවතුර, පළභැටියන්, උකුණන්, ගෙම්බන් හා රුධිරය පැහැදිලි සංඥා වශයෙන් එව්වෙමු. නමුත් ඔවුහු උඩඟුකම් පැහ. තවද වැරදි කරන පිරිසක් බවට පත් වූහ.

ඔවුන් මත දඬුවම පතිත වූ කල්හි අහෝ මුසා ! ඔබගේ පරමාධිපති ඔබ වෙතින් ප්‍රතිඥා ගත් අයුරින් ඔබ අප වෙනුවෙන් ඔහුගෙන් පාර්ථනා කරනු මැනව ! මෙම දඬුවම අප වෙතින් ඔබ ඉවත් කර දුන්නේ නම් නියත වශයෙන්ම අපි ඔබ ව විශ්වාස කරන්නෙමු. තවද ඔබ සමඟ ඉස්රාඊල් දරුවන් ව යවන්නෙමු යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.

එවිට ඔවුන් එය(විනාශය) ළඟා කර ගන්නා නිශ්චිත කාලයක් දක්වා ඔවුන්ගෙන් එම දඬුවම අපි ඉවත් කළ කල්හි එවිට ඔවුහු ප්‍රතිඥා කඩ කරන්නන් වූහ.

أَلَا إِنَّمَا طَٰئِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (131)

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ (132)

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَاللَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ (133)

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَنَا عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (134)

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْعُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ (135)

එහෙයින් අපි ඔවුනට දඩුවම් කළෙමු. නියත වශයෙන්ම ඔවුන් අපගේ වදන් බොරු කළ බැවින් ද ඒ පිළිබඳ ඔවුන් නොසැලකිලිමත්වුවන් ලෙස සිටි බැවින් ද අපි ඔවුන් මුහුදෙහි ගිල්වූයෙමු.

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ (136)

137-141. බහු ඉස්රාඊල් වරුන් දුර්වලයින් ලෙස සිට, පසු ව ඔවුනට මහපොළොවේ පහසුකම් සලසා දීම පිළිබඳවත් හිරිඅවුන්ගේ පිරිසෙන් අත් වූ පීඩාවන්ගෙන් ඔවුන් ව ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳවත් අල්ලාහ් නොවන වෙනත් දෙයක් නැමදීමට ඉල්ලා සිටීමේ ඔවුන්ගේ අනුවභූකම පිළිබඳවත් ඔවුනට මතක් කර දීම.

දුර්වලයින් ලෙස සලකනු ලබමින් සිටි පිරිසට මහපොළොවේ එහි අපි සමාදේය ඇති කළ නැගෙනහිර දිශාවන් හා බටහිර දිශාවන් උරුම කර දුනිමු. ඉස්රාඊල් දරුවන් ඉවසීමෙන් සිටි බැවින් නුඹේ පරමාධිපතිගේ අලංකාර වදන ඔවුන් කෙරෙහි පූර්ණවත් විය. හිරිඅවුන් හා ඔහුගේ පිරිස සිදු කරමින් සිටි දෑ ද ඔවුන් උසට තනමින් සිටි දෑ ද අපි මුළුමණින්ම විනාශ කර දැමුවෙමු.

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ (137)

ඉස්රාඊල් දරුවන් මුහුදු තරණය කරන්නට අපි සැලැස්සුවෙමු. පසු ව තමන් සතු පිළිම මත නමදීමින් සිටින පිරිසක් වෙත ඔවුහු පැමිණියෝය. ‘අහෝ මුසා ! ඔවුන් සතු ව ඇති දෙවියන් මෙන් දෙවියකු අප වෙනුවෙන් පත් කරනු’ යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. ‘සැබැවින්ම

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (138)

නුඹලා අඥානකමින් සිටින
පිරිසකැ'යි ඔහු පැවසුවේය.

නියත වශයෙන්ම ඔවුන් වනාහි
ඔවුන් කවර විෂයක සිටියේ ද
එය විනාශ වන්නකි. තවද ඔවුහු
සිදු කරමින් සිටි දෑ ද නිෂ්ඵලය.

‘ලෝවැසියනට වඩා නුඹලා ව
ඔහු උසස් කර තිබිය දී අල්ලාහ්
නොවන දෑ ද මා නුඹලා
වෙනුවෙන් සෙවිය යුත්තේ’
යැයි ඔහු (මුසා) පැවසුවේය.

නුඹලාගේ පිරිමි දරුවන්
සාතනය කර නුඹලාගේ
ගැහැනුන් ජීවත් කරවා දඬුවමේ
වේදනාව විඳවන්නට සැලැස් වූ
ගිරිඅවුන්ගේ පැලැන්තියෙන්
නුඹලාව මුදවා ගත් අවස්ථාව
සිහිපත් කරනු. තවද මෙහි
නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ
පරීක්ෂණයක් විය.

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرُّوْنَ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ (139)

قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (140)

وَإِذْ أَجْنَبْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتَلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (141)

142-145. මුසා තම පරමාධිපති සමඟ කතා කිරීම, තමන් අල්ලාහ් ව
දැකිය යුතු යැයි අල්ලාහ්ගෙන් ඉල්ලා සිටීම, තවරාතය ඔහු වෙත පහළ
වීම යන කරුණු අඩංගු කතා වස්තුව.

මුසාට අපි රාත්‍රී තිහක් ප්‍රතිඥා
දුනිමු. තවද අපි එය (දින)
දහයකින් පූර්ණ කළෙමු. ඒ
අනුව ඔහුගේ පරමාධිපතිගේ
නිශ්චිත කාලය රාත්‍රී හතළිහක්
ලෙස සම්පූර්ණ විය. මාගේ
සමූහයා අතර මා වෙනුවෙන්
නුඹ නියෝජනය කරනු. තවද
විධිමත් කරනු. තවද නුඹ
කලහකාරීන්ගේ මඟ අනුගමනය
නොකරනු යැයි මුසා ඔහුගේ

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَمِمَّا مِيقَاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي
وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ (142)

සහෝදර භාරුවන්ට කීවේය.

අප නියම කළ ස්ථානයට මුසා පැමිණ, ඔහු සමඟ ඔහුගේ පරමාධිපති කතා කළ කල්හි ‘මාගේ පරමාධිපතියාණනි ! (ඔබ ව) මට පෙන්වනු මැනව ! මා ඔබ ව බැලිය යුතුය යැයි පැවසුවේය. එයට ඔබ මා දැකිය නොහැක්කේමය. එනමුත් එම කන්ද දෙස බලනු. එය ස්ථාවර ව පිහිටියේ නම් ඔබ මා දකිනු ඇත යැයි පැවසුවේය. ඔහුගේ පරමාධිපති එම කන්දෙහි හෙළි වූ කල්හි එය සුනු විසුනු බවට පත් කළේය. තවද මුසා සිහිමුර්ජා වී වැටුණේය. පසුව ඔහුට (සිහිය) පැහැදිලි වූ කල්හි ‘ඔබ සුපිවිතුරුය. මම ඔබ වෙත පසුතැවිලි වී හැරුණෙමි. දේව විශ්වාසවන්තයින්ගේ පළමුවැනියා මම වෙමි යැයි කීය.

අහෝ මුසා ! නියත වශයෙන්ම මම මාගේ දූත පණිවිඩ තුළින් ද මා ඔබ සමඟ කතා කිරීම තුළින් ද මා ඔබ ව ජනයාට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ කළෙමු. එබැවින් මා නුඹට පිරි නැමූ දෑ ගනු. තවද නුඹ කෘතවේදීන් අතුරින් වනු යැයි ඔහු පැවසුවේය.

ඔහු වෙනුවෙන් පුවරු වල සෑම දෙයක්ම ලිව්වෙමු. එය උපදෙසක් හා සෑම දෙයක්ම විග්‍රහ කරන්නක් වශයෙන් විය. එබැවින් එය බලවත් ලෙස

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ
رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَاكِ
وَلَكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَفَرَّ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرَاكِ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ
لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا
فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا
أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ (143)

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ
بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ
وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (144)

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاجِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا
بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا حُذْوًا بِأَحْسَنِهَا

ග්‍රහණය කර ගනු. එමෙන්ම එය
 වඩා අලංකාර අයුරින් ග්‍රහණය
 කර ගන්නා මෙන් නුඹේ
 ජනයාට ද නුඹ නියෝග කරනු.
 පාපතරයින්ගේ නිවහන මම
 නුඹලාට පෙන්වමි (යැයි ඔහු
 පැවසුවේය.)

سَأْرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ (145)

146,147. උඩඟුකම් පාන බොරුකාරයින්ට හිමි වන දඬුවම.

යුක්තියෙන් තොර ව
 පොළොවේ උඩඟුකම් පාන්නන්
 අපගේ සංඥාවන්ගෙන් නියත
 වශයෙන්ම අපි මතු
 හරවන්නෙමු. ඔවුන් කවර
 සංඥාවක් දුටුව ද එය ඔවුහු
 විශ්වාස නොකරති. තවද ඔවුන්
 සෘජු මාර්ගය දකින්නේ නම් එය
 ඔවුහු (සෘජු) මහක් ලෙස
 නොගනිති. සීමාව ඉක්ම වූ
 මාර්ගයක් දකින්නේ නම් එය
 මහක් ලෙස ගනිති. එය ඔවුන්
 අපගේ වදන් බොරු කළ බැවින්
 හා ඒ පිළිබඳ ව ඔවුන්
 අනවධානීන් ලෙස සිටි බැවිනි.

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا
 يُؤْمِنُوهَا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا
 يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعِ
 يَّتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ (146)

තවද අපගේ වදන් හා මතු ලොව
 හමු ව බොරු කළවුන් වන
 ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල විය.
 ඔවුන් කරමින් සිටි දෑ සඳහා මිස
 ඔවුනට ප්‍රතිඵල දෙනු ලබනු ඇත්
 ද?

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ (147)

148-154. මුසා (අලයිහිස් සලාම්) තුමා නොමැති අවස්ථාවේ සාමීරි
 විසින් බඳු ඉස්තරාල්වරුන් නොමඟ යැවීම හා ඔවුන් අතර මුසා තුමාගේ
 ස්ථාවරත්වය.

මුසාගේ ජනයා ඔහුගෙන් පසු ව
 ඔවුන්ගේ ආහරණ තුළින් වසු

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

පැවතීමෙන් හැඩයෙන් යුත්
යමක් (නමදින්නට) ගත්තේය.
එයට ගව හඩකුත් විය.
සැබැවින්ම එය ඔවුන් සමඟ
කතා නොකරන බවත් ඔවුන්ට
එය සෘජු මඟ නොපෙන්වන
බවත් ඔවුහු නොදුටුවෝ ද?
ඔවුහු එය (දෙවියන් ලෙස)
ගත්තේය. තවද ඔවුන්
අපරාධකරුවන් බවට පත් වූහ.

ඔවුන්ගේ අත් කළ දැ පිළිබඳ
පසුතැවිලි වී සැබැවින්ම තමන්
මුළා වී ඇති බව ඔවුන් දුටු
කල්හි, අපගේ පරමාධිපති අපට
කරුණා නොකළේ නම් තවද
අපහට ඔහු සමාව නොදුන්නේ
නම් සැබැවින්ම අපි
අලාභවත්තයින් අතුරින්
වන්නෙමු යැයි ඔවුහු පැවසූහ.

තවද මුසා තම සමූහයා වෙත
දැඩි කෝපයෙන් හා දුකින්
පැමිණ කල්හි ‘මගෙන් පසු ව
නුඹලා මා නියෝජනය කළ
අයුරු නපුරු විය. නුඹලාගේ
පරමාධිපතිගේ අණට නුඹලා
ඉක්මන් වූයේ දැයි ඇසිය. තවද
එතුමා (දේව පණිවිඩ සඳහන්)
පුවරු පහත හෙළා තම
සහෝදරයාගේ හිස අල්ලා
තමන් වෙත ඇද්දේය. ‘මාගේ
මවගේ පුතණුවනි ! සැබැවින්ම
මෙම සමූහයා මා දුර්වලයකු
යැයි සිතූහ. මා මරා දැමීමට තැත්
කළහ. එබැවින් නුඹ මා ගැන
සතුරන් (ඉදිරියේ) සිනහවට ලක්
නොකරනු. තවද අපරාධකාරී

عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا
يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
وَكَانُوا ظَالِمِينَ (148)

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ
ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (149)

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا
قَالَ بُنَسَمًا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي
أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأُلْوَاحَ
وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ
إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي
فَلَا تُشِمْتُ بِي الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (150)

ජනයා සමඟ මා පත් නොකරනු යැයි ඔහු (හාරුන්) කීය.

මාගේ පරමාධිපතියාණනි, මට හා මාගේ සහෝරදයාට සමාව දෙනු මැනව ! ඔබේ කරුණාව තුළට අපව ද ඇතුළත් කරනු මැනව ! තවද ඔබ කරුණාවන්තයින් අතුරින් මහා කාරුණිකය.

නියත වශයෙන්ම වසූ පැටවා (නැමදුමට) ගත් අය වන මොවුනට මෙලොව ජීවිතයේ දී මොවුන්ගේ පරමාධිපතීගෙන් වූ කෝපය ද අවමානය ද හිමි වනු ඇත. තවද කල්පනය කර ගොතන්නන්හට අපි ප්‍රතිඵල පිරිනමනුයේ ඵලෙසය.

තවද කවරෙකු නපුරුකම් කොට ඉන් පසු ව පශ්චාත්තාප වී විශ්වාස කළේ ද සැබැවින්ම නුඹගේ පරමාධිපතී ඉන් පසු පවා අතික්ෂමාශීලීය. කරුණා ගුණයෙන් යුක්තය.

මූසාගෙන් කෝපය නිවී ගිය කල්හි ඵම පුවරු ඔහු ගත්තේය. කවරෙකු තම පරමාධිපතීට බියවන්නේ ද ඔවුනට ඒවායෙහි පිටපත්හි යහමඟ ද දයාව ද විය.

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلَاخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (151)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ (152)

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (153)

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاخَ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ (154)

155, 156. බනු ඉස්රාඊල්වරුන්ගේ කැමැත්ත පරිදි ඔවුන් වසූ පැටවා නැමදු හේතුවෙන් මූසා (අලයිහිස් සලාම්) තුමා සමාව අයැදීමට යෑම හා ඔවුන්ට සිදු වූ දෑ.

නියම කරන ලද අපගේ ස්ථානය සඳහා මිනිසුන් හැත්තෑවක්

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا

දෙනා මුසා තෝරා ගත්තේය. භූ කම්පනය ඔවුන් ග්‍රහණය කළ කළේහි ‘මාගේ පරමාධිපතියාණනි ! ඔබ අභිමත කළේ නම් මීට පෙරම ඔබ ඔවුන් හා මා විනාශ කරන්නට තිබුණි. අප අතුරින් අධමයින් කළ දෑ හේතුවෙන් ඔබ අප විනාශ කරන්නෙහි ද? මෙය ඔබේ පරීක්ෂණයක් මිස නැත. එමගින් ඔබ අභිමත කරන අය මුළා කරන්නෙහිය. ඔබ අභිමත කරන අයට මහ පෙත්වන්නෙහිය. ඔබ අපගේ භාරකරුය. එබැවින් අපට සමාව දෙනු මැනව ! තවද අපට කරුණා කරනු මැනව ! තවද ඔබ සමාව දෙන්නන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨතමයාය’ යැයි ඔහු(මුසා) පැවසුවේය.

තවද මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි අපහට යහපත නියම කරනු මැනව ! නියත වශයෙන්ම අපි ඔබ වෙත හැරුණෙමු. ‘මාගේ දඬුවම, මා අභිමත කරන අය එමගින් මම හසු කරමි. තවද මාගේ දයාව සියලු දෑහි ව්‍යාප්ත ව ඇත. එබැවින් දේව බිය හැඟීමෙන් යුතු ව කටයුතු කරන සකාත් පිරිනමන අය හා අපගේ වදන් විශ්වාස කරන අයට එය මම මතු සටහන් කරමි යැයි ඔහු(අල්ලාහ්) පැවසුවේය.

لَمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَأَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ (155)

وَإَكْتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا لِإِيَّاكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ (156)

157, 158. නබි(සල්ලේලාහු අලයින්හි වසල්ලම්) තුමා ගෙන ආ සියලු කරුණු සම්බන්ධයෙන් බහු ඉස්රාථීල්වරු එතුමාණන් ව පිළිපැදීමේ

අතිවාර්‍යභාවය. එතුමාණන්ගේ දූත මෙහෙය සියලු මිනිස් වර්ගයාටම පොදු වීම.

ඔවුහු වනාහි ඔවුන් අබියස ඇති තවරාතයේ හා ඉන්ජීලයේ සඳහන් කරනු ලැබූ අයුරින් ඔවුනට යහපත විධානය කරන පිළිකුල් සහගත දැයින් ඔවුන් වළක්වාලන යහපත් දෑ ඔවුනට අනුමත කරන අයහපත් දෑ ඔවුන් මත තහනම් කරන ඔවුන්ගේ බර හා ඔවුන් මත පැවති දුෂ්කරතාවන් (පහකර) තබන අයකු ලෙසින් ශාක්ෂරතාවක් (ලිවීමට කියවීමට නොහැකි) නොමැති දේව ඥානය ලැබූ මෙම ධර්ම දූතයාණන් ව අනුමතය කරන්නෝ වෙති. එබැවින් කවරෙකු ඔහු ව විශ්වාස කොට ඔහුට ගරු කොට ඔහුට උදව් කර ඔහුට පහළ කරනු ලැබූ ආලෝකය පිළිපැද්දේ ද ඔවුහුමය ජයග්‍රහකයෝ.

අහෝ ජනයිනි ! සැබැවින්ම මම නුඹලා සියලු දෙනා වෙත වූ අල්ලාහ්ගේ ධර්ම දූතයා වෙමි. අහස් හා පොළොවේ ආධිපත්‍යය ඔහු සතුය. ඔහු හැර නැමදුමට වෙනත් සුදුසුසේසකු නොමැත. ඔහු ජීවය දෙයි. තවද මරණයට පත් කරයි. එබැවින් නුඹලා යහමඟ ලැබිය හැකි වනු පිණිස අල්ලාහ් ව ද ඔහු හා ඔහුගේ වදන් විශ්වාස කරන ඔහුගේ දූත උමිම් (ශාක්ෂරතාව නොදන්නා)

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مَرْهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (157)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (158)

නබිවරයාව ද විශ්වාස කරනු.
තවද ඔහුව අනුගමනය කරනු.

159. බනු ඉස්රාඊල්වරුන්ගෙන් ඇතැමුන් සත්‍යය අනුගමනය කිරීම.

මුසාගේ ජනයා අතුරින් සත්‍යය
අනුව යහමහ පෙන්වන හා
එමගින් යුක්තිය ඉටු කරන
ප්‍රජාවක් වෙති.

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ (159)

160. බනු ඉස්රාඊල්වරුන් කෙරෙහි අල්ලාහ් පිරිනමා තිබූ දායාදයන්.

ගෝත්‍ර දොළොසක ප්‍රජාවක්
බවට අපි ඔවුන් වෙන් කළෙමු.
මුසාගේ ජනයා ඔහුගෙන් ජලය
ඉල්ලා සිටිය දී නුමේ
සැරයටියෙන් ගලට ගසනු යැයි
අපි ඔහුට දන්වා සිටියෙමු. එවිට
උල්පත් දොළොසක් ඉන් මතු වී
පිටාර ගැලීය. සෑම ජන
කොට්ඨාසයක්ම ඔවුන් පැන්
බොන ස්ථානය දැන ගත්තේය.
තවද වලාකුළ ඔවුනට
සෙවණැලි බවට පත් කළෙමු.
තවද ඔවුන් වෙත මන්නු හා
සල්වා (නම් ස්වර්ග ආහාර)
පහළ කළෙමු. නුඹලාට අපි
පෝෂණය කළ දැයින් පිවිතුරු
දැ අනුභව කරනු. තවද අපි
අපරාධ නොකළෙමු. එහෙත්
ඔවුහු ඔවුනටම අපරාධ කර
ගනිමින් සිටියහ.

وَقَطَّعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّةً
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ
اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ
اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (160)

161, 162. නියෝගයන් පිළිපදින මෙන් අල්ලාහ් බනු ඉස්රාඊල්වරුන්ට
කළ නියෝගය. සමාව හා අධික යහපත ඔවුනට ලබා දෙන බවට වූ
අල්ලාහ්ගේ ප්‍රතිඥාව. නමුත් ඔහුගේ නියෝගයන්ට ඔවුන් වෙනස්කම්
කිරීම හා ඒ සඳහා ඔවුනට හිමි වූ දඬුවම්.

නුඹලා මෙම ගම්මානයේ පදිංචි වනු. තවද නුඹලා කැමති දෑ එයින් නුඹලා අනුභව කරනු. තවද නුඹලා හිත්තතුන් යැයි පවසනු. වාසල් දොරින් හිස පහත් කොට ඇතුළු වනු. නුඹලාගේ වැරදි වලට අපි නුඹලාට සමාව දෙන්නෙමු. දැහැමියන්ට අපි අධික කර දෙන්නෙමු යැයි ඔවුනට පවසනු ලැබූ අවස්ථාව සිහිපත් කරනු.

ඔවුන් අතුරින් අපරාධ කළවුන් ඔවුනට පවසනු ලැබූ දෑ හැර වෙනත් ප්‍රකාශයක් - වෙනස් කොට පැවසුවෝය. එබැවින් ඔවුන් අපරාධකරමින් සිටි හේතුවෙන් අහසින් දඬුවමක් අපි ඔවුන් වෙත එව්වෙමු.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ (161)

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ (162)

163-171. බනු ඉස්රාෆීල් දරුවන් සෙනසුරාදා දින දඩයම් කිරීම. ඔවුනට හිමි වූ දඬුවම් ඔවුනට ඉහළින් කන්ද ඔසවා තැබීම.

මුහුද අසබඩ පිහිටි ගම්මානය පිළිබඳ ව නුඹ ඔවුන්ගෙන් අසනු. ඔවුන් සෙනසුරාදා දින සීමාව ඉක්මවා ගිය අවස්ථාව සිහිපත් කරනු. සෙනසුරාදා දින ඔවුන්ගේ මතසායින් ඔවුන් වෙත හිස ඔසවා පැමිණෙයි. සෙනසුරාදා නොවන දිනයෙහි ඔවුන් වෙත නොපැමිණෙයි. ඔවුන් පාපකම් කරමින් සිටි හේතුවෙන් අප ඔවුන් පරීක්ෂාවට ලක් කළේ එලෙසය.

وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حَيَاتَانَهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (163)

තවද අල්ලාහ් ඔවුන් විනාශ කරන්නට යන එසේත්

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ

නැතහොත් දැඩි දඬුවමකින් දඬුවම් කරන්නට යන පිරිසකට නුඹලා උපදෙස් දෙනුයේ මන්දැයි ඔවුන් අතුරින් වූ සමූහයක් පැවසූ අවස්ථාව සිහිපත් කරනු. නුඹලාගේ පරමාධිපති වෙත හේතු සාධකයක් වනු පිණිසත් ඔවුන් බිය හැඟීමෙන් යුතු ව කටයුතු කිරීමට හැකි වනු පිණිසත් යැයි ඔවුහු (දේශකයෝ) පැවසුවෝය.

කවර දෙයක් ඔවුනට උපදෙස් දෙනු ලැබුවේ ද එය ඔවුන් අමතක කළ කල්හි නපුරෙන් වළක්වන්නන් (පමණක්) අපි මුදවා ගත්තෙමු. තවද අපරාධ කළවුන් පාපකම් කරමින් සිටි හේතුවෙන් දැඩි දඬුවමකින් අපි ඔවුන් ග්‍රහණය කළෙමු.

එයින් තහනම් කරනු ලැබූ දෑ සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් සීමාව ඉක්මවා කටයුතු කළ කල්හි ‘නුඹලා නීව වඳුරන් මෙන් වනු’ යැයි අපි ඔවුනට පැවසුවෙමු.

මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනය දක්වා ඔවුනට එරෙහි ව නපුරු දඬුවමෙන් දඬුවම් කරන අය එවනු ඇතැයි නුඹගේ පරමාධිපති නිවේදනය කළ අවස්ථාව සිහිපත් කරනු. නියත වශයෙන්ම නුඹගේ පරමාධිපති දඬුවම් දීමෙහි ඉතා වේගවත්ය. තවද නියත වශයෙන්ම ඔහු අති ක්ෂමාශීලී කරුණා ගුණයෙන් යුක්තය.

مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا
مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (164)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ
يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا
بِعَذَابٍ بَيِّسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (165)

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ
كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ (166)

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ
رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
(167)

තවද අපි පොළොවේ සමූහයන් වශයෙන් ඔවුන් බෙදා වෙන් කළෙමු. ඔවුන් අතුරින් සදහැමියන් ද වෙති. තවද ඔවුන් අතුරින් එසේ නොවන අය ද වෙති. තවද ඔවුන් නැවත හැරිය හැකි වනු පිණිස යහපත් දෑ හා නපුරු දැයින් අපි ඔවුන් පරීක්ෂා කළෙමු.

ඔවුන්ගෙන් පසු ව (ඔවුන් වෙනුවට) පරපුරක් පැමිණ එම දේව ග්‍රන්ථය උරුම කර ගත්තෝය. (එමගින් මෙලොවෙහි) පහත් භාණ්ඩය ඔවුහු ගනිති. තවද අපට සමාව දෙනු ලබනු ඇතැයි පවසති. ඒ හා සමාන (තවත් පහත්) භාණ්ඩයක් ඔවුන් වෙත පැමිණෙන්නේ නම් එය ද ඔවුහු ගනිති. අල්ලාහ් වෙත සත්‍යය මිස වෙනත් කිසිවක් නොපැවසිය යුතු යැයි ඔවුන් වෙතින් දේව ග්‍රන්ථයේ ප්‍රතිඥාවක් ගනු නොලැබුවේ ද? තවද එහි ඇති දෑ ඔවුන් හැදෑරිය යුතු නොවේ ද? දේව බිය හැඟීමෙන් කටයුතු කරන්නන්හට මතු ලොව නිවහන ශ්‍රේෂ්ඨය. (මෙය) නුඹලා වටහා ගත යුතු නොවේ ද?

තවද ඔවුහු වනාහි දේව ග්‍රන්ථය තදින් පිළිපදින්නන් වෙති. තවද ඔවුහු සලාතය විධිමත් ව ඉටු කළෝය. නියත වශයෙන්ම අපි

وَقَطَعْنَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِنْهُمْ
الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ
بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
(168)

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا
الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى
وَيَقُولُونَ سَيُعْفِرُ لَنَا وَإِن يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ
مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ
الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ
وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالنَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (169)

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

දැහැමි කටයුතු කරන්නන්ගේ
ප්‍රතිඵල නිෂ්ඵල
නොකරන්නෙමු.

(170)

තවද ඔවුනට ඉහළින් කුඩයක්
මෙන් කන්ද ඔසවා තැබූ
අවස්ථාව සිහිපත් කරනු.
සැබැවින්ම එය ඔවුන් මත
වැටෙනු ඇතැයි ඔවුහු සිතූහ.
නුඹලා බිය හැඟීමෙන් යුතු ව
කටයුතු කළ හැකි වනු පිණිස
නුඹලාට අපි පිරිනැමූ දෑ නුඹලා
බලවත් ලෙස ග්‍රහණය කර ගනු.
තවද එහි ඇති දෑ නුඹලා
මෙනෙහි කරනු.

وَإِذْ تَتَّقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا
أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَإِذْ كُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (171)

172-174. බහු ඉස්රාඊල්වරුන්ගෙන් ප්‍රතිඥාව ලබා ගැනීම. එනම්
ඔවුන්ගේ ස්වභාවිකත්වය ඉස්ලාමය මත පිහිටා ඇති බව අවධාරණය
කිරීම.

තවද නුඹගේ පරමාධිපති
ආදම්ගේ දරුවන්ගෙන් ඔවුන්ගේ
කොඳුවලින් ඔවුන්ගේ පරපුර
ගෙන ඔවුනට එරෙහි ව ඔවුන්ට
සාක්ෂි දැරීමට පත් කොට
නුඹලාගේ පරමාධිපති මා
නොවේ දැයි (ඔහු විමසුවේය.)
එසේය අපි සාක්ෂි දරමු යැයි
ඔවුහු පැවසුවෝය. (එසේ
ප්‍රතිඥාවක් ගනු ලැබුවේ)
මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු
ලබන දිනයේ ‘නියත වශයෙන්ම
අපි මේ ගැන අනාවධානීන් ලෙස
සිටියෙමු යැයි නුඹලා
නොපවසනු පිණිසය.

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ
بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ (172)

නැතහොත් නියත වශයෙන්ම
මීට පෙර සිට ආදේශ කළ අය

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا

වනුයේ අපගේ මුතුන් මිත්තන්ය.
තවද අපි ඔවුන්ගෙන් පසු වූ
පරපුරක් වෙමු. අවැඩ
කරන්නෝ සිදු කළ දෑ
හේතුවෙන් නුඹ අප ව විනාශ
කරන්නෙහිද යැයි නුඹලා
නොපවසනු පිණිසය.

ذُرِّيَّةٌ مِنْ بَعْدِهِمْ أَفْتُنْهَلِكُنَا بِمَا فَعَلِ
الْمُبْطِلُونَ (173)

තවද ඵලෙසය ඔවුහු නැවත
හැරිය හැකි වනු පිණිස එම
සාධක අප විස්තර කරනුයේ.

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
(174)

175-178. බුන්ආම් ඉබ්නු අවිරාගේ කතා වස්තුව මතක් කරමින්
උදාහරණ පැවසීම.

අප අපගේ වදන් ඔහුට පිරිනැමූ
අයකුගේ පුවත ඔවුන් වෙත
කියවා පෙන්වනු. නමුත් ඔහු
එයින් ගැල වී ගියේය. එවිට
ෂෙයිතාන් ඔහු පසු පස ගියේය.
එහෙයින් ඔහු නොමඟ ගියවුන්
අතුරින් විය.

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا
فَأَنْسَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ
الْغَاوِينَ (175)

අපි අහිමත කළේ නම් එමගින්
අපි ඔහු උසස් කරන්නට තිබුණි.
එනමුත් ඔහු මහපොළොවේ සඳා
රැදුණේය. ඔහුගේ මනෝ
ආශාවන් පිළිපැද්දේය. එබැවින්
ඔහුගේ උපමාව සුනඛයාගේ
උපමාව මෙනි. නුඹ උඟට පහර
දෙන්නේ නම් උඟ දිව දිගු කරයි.
නුඹ (පහර නොදී) උඟ අත හැර
දමන්නේ නම් ද උඟ දිව දිගු
කරයි. අපගේ වදන් බොරු කළ
පිරිසට උපමාව මෙයයි. එබැවින්
ඔවුන් වටහා ගත හැකි වනු
පිණිස මෙම කතා වස්තුව

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى
الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ
ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَقْصَصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
(176)

ඔවුනට නුඹ පවසනු.

අපගේ වදන් බොරු කොට
තමන්ටම ආසාධාරණකම්
කරමින් සිටි පිරිස උපමාවෙන්
නපුරු විය.

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ (177)

කවරෙකු අල්ලාහ් යහ මහ
යොමු කරන්නේ ද එවිට ඔහු යහ
මහ ලැබුවෙකි. තවද කවරෙකු
ඔහු නොමහ යන්නට හරින්නේ
ද එවිට ඔවුහුමය
අලාභවත්තයෝ.

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِّ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (178)

179. නිරාවාසින්, ඔවුන්ගේ ගුණාංග හා ඔවුන්ගේ ආශාවන්.

සැබැවින්ම අපි ජීන් වර්ගයා හා
මිනිස් වර්ගයාගෙන් වැඩි
දෙනෙකු නිරය සඳහා බිහි
කළෙමු. ඔවුනට හදවත් ඇත.
ඔවුහු එමගින් වටහා නොගනිති.
තවද ඔවුනට ඇස් ඇත. ඔවුහු
එමගින් නොබලති. තවද ඔවුනට
කන් ඇත. ඔවුහු එමගින් සවන්
නොදෙති. ඔවුහු (ඔටු, ගව, එළු
වැනි) ගොවිපළ සතුන් මෙනි.
නැත. ඊටත් වඩා නොමහ
ගියවුන්ය. නොසැලකිලිමත්
කමින් සිටියවුන් ඔවුහුමය.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ
وَالإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ
أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا
يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ
أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ (179)

180. අල්ලාහ්ගේ නාමයන් ඉදිරිපත් කරමින් ප්‍රාර්ථනා කිරීමේ
වැදගත්කම.

වඩාත් අලංකාර නාමයන්
අල්ලාහ්ට හිමිය. එහෙයින්
නුඹලා ඒවා මගින් ඔහුට
ඇරයුම් කරනු. තවද ඔහුගේ
නාමයන් හි අපහාස කරන්නන්
අත හැර දමනු. ඔවුන් කරමින්

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا
الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ (180)

සිටි දැ සඳහා ඔවුනට ප්‍රතිඵල දෙනු ලබනු ඇත.

181. ජනයා අතුරින් යහ මහ ලැබුවෝ.

තවද අප මැවූ අය අතුරින් සත්‍යය තුළින් මහ පෙන්වන, තවද එතුළින් යුක්තිය ඉටු කරන සමූහයක් ද විය.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ (181)

182-186. නබි (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා පිළිබඳ යථාර්ථය අවබෝධ කර ගැනීමට හා අල්ලාහ්ගේ වදන් දෙස අවධානය යොමු කිරීමට ඇරයුම් කරන විටදී එය පිටු පෑ නොමහ ගියවුන්.

අපගේ වදන් බොරු කළවුන් වනාහි ඔවුන් නොහඳුනන පරිදි අපි පියවරින් පියවර, ඔවුන් මතුවට හසු කර ගන්නෙමු.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ (182)

තවද මම ඔවුනට අවකාශය දෙමි. නියත වශයෙන්ම මාගේ සැලැස්ම ඉතා දැඩිය.

وَأْمُرِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ (183)

ඔවුන්ගේ සහයාට කිසිදු උමතුවක් නොමැති බව ඔවුහු වටහා නොගත්තෝ ද? ඔහු පැහැදිලි අවවාද කරන්නකු මිස නැත.

أُولَئِكَ يَنْظُرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ (184)

අහස්හි හා මිනිතලයේ ආධිපත්‍යයෙහි ද යම් දෙයකින් අල්ලාහ් මවා ඇති දැ ගැන ද ඔවුන්ගේ නියමිත කාලය සමීප විය හැකිය යන්න ගැන ද ඔවුහු අවධානයෙන් නොබැලුවෝ ද. එහෙයින් ඉන් පසු ව ඔවුන් කවර පුවතක් ගැන ද විශ්වාස කරනු ඇත්තේ?

أُولَئِكَ يَنْظُرُوا فِي مَلَكَاتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ (185)

අල්ලාහ් කවරෙකු නොමඟ යොමු කරන්නේ ද එවිට ඔහුට මඟ පෙන්වන්නෙකු නැත. තව ද ඔවුන්ගේ සීමාව ඉක්මවීමෙහි සැරිසැරීම ට ඔහු ඔවුනට ඉඩ හරියි.

مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَدْرُهُمْ فِي
طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (186)

187. අවසන් දිනය පිළිබඳ ව අල්ලාහ් හැර වෙනත් කිසිවකු නොදන්නා වග.

අවසන් හෝරාව ගැන, එය කවදා පැමිණෙන්නේ දැයි ඔවුහු නුඹගෙන් විමසති. එහි දැනුම ඇත්තේ මාගේ පරමාධිපති අබියසය. එහි නියමිත වේලාවෙහි ඔහු හැර (වෙන කිසිවකු) එය හෙළි නොකරනු ඇත. එය(එහි දැනුම) අහස්හි හා පොළොව තලයේ (වෙසෙන්නන් හට) බැඳුරුම විය. එය ක්ෂණිකව මිස නුඹලා වෙත නොපැමිණෙනු ඇතැයි නුඹ පවසනු. ඒ පිළිබඳ ව නුඹ මනා දැනුමක් ඇත්තෙකු සේ ඔවුහු නුඹගෙන් විමසති. එහි දැනුම ඇත්තේ අල්ලාහ් අබියසය යැයි නුඹ පවසනු. එනමුත් මිනිසුන්ගෙන් වැඩි දෙනා (ඒ බව) නොදනිති.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا
هُوَ تَقُلَّتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا
تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (187)

188. අල්ලාහ්ගේ දුතයාණන් මිනිසුනට ගුහාරංචියකි. කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් කිරීමට හෝ හානියක් කිරීමට හෝ එකමාණන්ට කිසිදු බලයක් නොමැත. ගුප්ත දෑ පිළිබඳ දැනුමද එකමාණන්ට නොමැත.

අල්ලාහ් අභිමත කළේ නම් මිස මා වෙනුවෙන් යම් යහපතක් කිරීමට හෝ හානියක් කිරීමට හෝ මම බලය නොදරමි. ගුප්ත

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا
شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ

දෑ ගැන මා දැන ගන්නෙකු ව සිටියේ නම් මා යහපත අධික වශයෙන් කරගන්නට තිබුණි. තවද මට නපුරක් ඇති නොවනු ඇත. මා අවවාද කරන්නෙකු හා විශ්වාස කරන ජනයාට ශුභාරංචි දන්වන්නෙකු මිස නැත.

لَا سَتَكُنُّرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ
إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
(188)

189-193. දේව ආදේශ තබන්නන්ගේ ස්වභාවය හා ඔවුන්ගේ ගෙතුම්.

එක ආත්මයකින් නුඹලා ව මවා ඇය සමඟ වාසය කරනු පිණිස එයින් එහි සහකාරිය ඇති කළේ ඔහුය. ඔහු ඇය වෙලා ගත් කල්හි ඇය සැඟලිලු බරක් ඉසිලුවාය. පසු ව ඇය ඒ සමඟ ගමන් ගත්තාය. ඇයට එය බරින් වැඩි වූ කල්හි ‘ඔබ අපට (අඩුපාඩු වලින් තොර) යහපත් කෙනෙකු පිරිනැමුවෙහි නම් අපි කෘතවේදීන් අතුරින් වන්නෙමු යැයි ඔවුන් දෙදෙනා ඔවුන් දෙදෙනාගේ පරමාධිපතීගෙන් අයැද සිටියහ.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ
فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا
صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (189)

ඔවුන් දෙදෙනාට (අඩුපාඩු වලින් තොර) යහපත් කෙනෙකු ඔහු පිරිනැමූ කල්හි ඔවුන් දෙදෙනාට පිරිනැමූ දෑහි හවුල්කරුවන් ඔවුන් දෙදෙනා ඔහුට පත් කළෝය. ඔවුන් ආදේශ තබන දැයින් අල්ලාහ් උත්තරිතරය.

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا
آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (190)

කිසිවක් නොමවන දෑ ඔහුට ඔවුහු ආදේශ තබන්නෝද? ඔවුන්ම ඔහු විසින් මවනු ලැබ සිටිය දී.

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ
(191)

මොවුන්ට උදව් කිරීමට ඔවුන්ට නොහැක. ඔවුන් තමන්ටම පවා උදව් කර ගත නොහැක.

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ
يُنصُرُونَ (192)

තවද නුඹ ඔවුන් යහ මහ වෙත ඇරයුම් කරන්නෙහි නම් ඔවුහු නුඹලා ව අනුගමනය නොකරති. නුඹලා ඔවුන්ගෙන් අයැද සිටිය ද නැතහොත් නුඹලා නිහඬ ව සිටිය ද නුඹලාට එක සමානය.

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ
سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ
صَامِتُونَ (193)

194-198. දේව ආදේශ තබන්නන් හා ඔවුන්ගේ ගෙතුම් වලට පිළිතුරු.

නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ්ගෙන් තොර ව නුඹලා අයැද සිටින දෑ නුඹලා මෙන් ගැත්තන්ය. එබැවින් නුඹලා ඔවුන් අයැදිනු. නුඹලා සත්‍යවාදීන් ව සිටියෙහු නම් නුඹලාට ඔවුන් පිළිතුරු දෙන්නා.

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَلُكُمْ فَاَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (194)

එමගින් ඔවුන් ගමන් කරන පාද ඔවුන්ට තිබේ ද? නැතහොත් එමගින් ඔවුන් අල්ලන අත් ඔවුන්ට තිබේ ද? නැතහොත් එමගින් ඔවුන් බලන ඇස් ඔවුන්ට තිබේ ද? නැතහොත් එමගින් ඔවුන් සවන් දෙන කන් ඔවුන්ට තිබේ ද? නුඹලාගේ හවුල්කරුවන් නුඹලා කැඳවා පසු ව මට නුඹලා කුමන්ත්‍රණය කරනු. තවද මට අවකාශය නොදෙනු යැයි නබිවරය ඔවුන්ට නුඹ පවසනු.

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ
يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا
أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا
شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ
(195)

නියත වශයෙන්ම මෙම දේව ග්‍රන්ථය පහළ කළ අල්ලාහ්

إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ

මාගේ භාරකරු. තවද ඔහු දැහැමියන් භාර ගන්නාය.

يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ (196)

තවද ඔහුගෙන් තොර ව නුඹලා ඇරයුම් කරන දෑ වනාහි නුඹලාට උදව් කිරීමට ඔවුහු හැකියාව නොලබති. තවද ඔවුහු ඔවුන්ටම පවා උදව් කර ගත නොහැක.

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ (197)

තවද යහ මහ වෙත නුඹ ඔවුන් ඇරයුම් කරන්නෙහි නම් ඔවුහු (ඊට) සවන් නොදෙති. ඔවුන් නුඹ වෙත බලා සිටිනාක් මෙන් නුඹ ඔවුන් දකිනු ඇත. (නමුත්) ඔවුහු නොබලති.

وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
(198)

199-206. ශ්‍රේෂ්ඨ සදාචාරයන් සතු ගුණාංග කුර්ආනය කියවන විට නිහඬ ව සිටීම හා දේව විශ්වාසවන්තයින්ගේ යථාර්ථය.

උදාර ගතිගුණ පිළිපදිනු. තවද යහපත අණ කරනු. තවද අඤානයින්ගෙන් ඉවත් වනු.

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْجَاهِلِينَ (199)

ෂෙයිතාන් විසින් යම් බලපෑමක් නුඹට බලපෑම් ඇති කළ විට නුඹ අල්ලාහ්ගෙන් ආරක්ෂාව පතනු. නියත වශයෙන්ම ඔහු සර්ව ශ්‍රාවකය. සර්වඤානීය.

وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (200)

නියත වශයෙන්ම දේව බිය හැඟීමෙන් යුතු ව කටයුතු කළවුන් ඔවුනට ෂෙයිතාන් විසින් යම් බලපෑමක් ස්පර්ශ වූ විට ඔවුහු (අල්ලාහ් ව) සිහිපත් කරති. එවිට ඔවුන් අවදි වී බලන්නන් වූහ.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ
الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ
(201)

ඔවුන්ගේ (ෂේෂිතානීය) සහෝදරයෝ ඔවුන් නොමඟ තුළට ඇද ගෙන යති. තවද ඔවුහු (ඒ සම්බන්ධයෙන්) කිසිදු අඩුවක් නොකරති.

තවද (නබීවරය,) තුඹ ඔවුන් වෙත සංඥාවක් නොගෙනා වේ නම් ‘තුඹ එය ගෙන ආ යුතු නොවේදැයි ඔවුහු විමසුවෝය. මා පිළිපදිනුයේ මාගේ පරමාධිපතිගෙන් මා වෙත දන්වනු ලබන දෑ පමණය. මෙය තුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් වූ පැහැදිලි සාධකයකි. තවද මහපෙන්වීමකි. තවද විශ්වාස කරන ජනයා වෙනුවෙන් වූ දයාවකි යැයි තුඹ පවසනු.

කුර්ආනය පාරායනය කරනු ලබන විට තුඹලා එයට සවන් දෙනු. තවද තුඹලා නිහඬ ව සිටිනු. තුඹලා දයාව දක්වනු ලැබිය හැකි වනු පිණිස

තවද උදේ හා සවස යටහත් පහත් ව බියෙන් යුතු ව (පවසන) ප්‍රකාශයන් උස් හඬින් තොර ව තුඹ තුළ තුඹගේ පරමාධිපති ව තුඹ සිහිපත් කරනු. තවද තුඹ නොසැලකිලිමත්වන්නන් අතුරින් නොවනු.

නියත වශයෙන්ම තුඹගේ පරමාධිපති අබියස සිටින්නවුන් ඔහුට ගැතිකම් කිරීමට ඔවුහු උඩඟු නොවෙති. තවද ඔවුහු ඔහු ව පිවිතුරු කරති. තවද නළල බිම තමා ඔහුට නැමදුම් කරති.

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ (202)

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَآئِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (203)

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (204)

وَإِذْ كُرِّمَتْكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ (205)

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَهُوَ يَسْجُدُونَ (206)

